

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejemati:

celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5-50
na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (I. nadstropje levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan središča izkušnje in prometa.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posameznim štetišča velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpolnitve naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 88.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6-50
na mesec 2-30

za Nemčijo:

celo leto K 26—
pol leta 13—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Vprašanje glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna

Upravištvu: Knafljeva ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85

Italijani groze.

Čim dožene finančni odsek politične zbornice razpravo o državnem proračunu, pride na vrsto vladni načrt o ustanovitvi italijanske pravne fakultete.

Vladni načrt predlaga, naj se fakulteta ustanovi na Dunaju, toda nemške stranke so se večinoma že prijaznile za zahtevo Italijanov, da mora biti fakulteta v Trstu, in ker podpirajo to stališče tudi socialni demokrati, ni izključeno, da bi pri glasovanju obveljal Trst kot sedež fakultete.

Iz različnih izjav je bilo tudi spoznati, da se vlada ne bo dosti upirala, če sklene parlament, da naj se Italijanska fakulteta ustanovi v Trstu.

Čez malo časa se torej začne v finančnem odseku veliki boj zaradi Italijanske pravne fakultete.

Preludij temu boju so zaigrali italijanski visokošolci. Italijansko dijaštvo prireja shode, sklepa resolucije in intervenira pri akademskih oblastih in pri poslancih, protestira, tirja in grozi z velikansko agitacijo in z demonstracijami v Avstriji in v Italiji.

Posebno je podžgal italijanske dijaške komuniké, ki je izšel v krščansko-socialni korespondenci »Austria« in ki ga je zamolčalo skoro vse dunajsko časopisje. V tej korespondenci je rečeno, da gosposka zbornica in drugi izven parlamenta stoječi, a jako vplivni krogi nasprotujejo odločno zahtevi, naj bo italijanska pravna fakulteta v Trstu, ker vidijo, da bi bila italijanska visoka šola v Trstu kristalizacijsko središče iredentizma, ker Trst kot trgovsko in pomorsko mesto ni primerno za visoko šolo, ker bi se tam pisalo toliko Slovencev, da bi jih bilo več kakor Italijanov in bi nastali narodnostni boji, ki bi v Italiji povzročili protiaustrijske manifestacije, katere bi motile dobre odnose med Avstrijo in Italijo ter spravljale v nevarnost trgozvezo.

Korespondenca izvaja iz tega, da sedež italijanske pravne fakultete ne more biti drugje, kakor na Dunaju in izreka upanje, da se v tem smislu izreče tudi finančni odsek.

Italijani torej groze. Gotovim ljudem se pred italijanskimi grožnjami vedno tresejo slabo obšite hlače, zlasti odkar so Italijani s svojim streljanjem z revolverji na dunajski univerzi ugnali vse imenitnike v kozji rog. Ni dvoma, da so te grožnje narečene. Italijanski politiki so spretni in izkušeni aranžerji političnih demonstracij v velikem slogu. Zdaj vpijejo še dijaški, kmalu se bo začel kraval po italijanskih krajih in začelo se bo morda tudi obligatno grmenje v Italiji. Tako toriziranje vlade in drugih visokih krogov se je že večkrat obneslo.

Za stališče Slovencev je seveda vse italijansko grmenje brezpomembno. Stališče Slovencev je jasno očitano in mnogokrat formulirano, tako da o njem ni treba izgublja ti nobenih besed več, ker je ni moči na svetu, ki bi mogla slovenski narod premakniti s tega stališča.

Burni občni zbor Cirila-Methodove podružnice v Senožecih.

Po zaslugi g. Volka in g. Novaka zbudila se je po 24. letih senožetška podružnica C. M. D. k novemu življenju. V nedeljo 8. t. m. vršil se je v narodni gostilni gospoda Mušiča občni zbor, ki je bil po eni strani interesanten, ker je bil to prvi občni zbor po 24. letih spanja, po drugi strani pa je bil zanimiv vsled one debate med župnikom Berčtom, kot zastopnikom družbe sv. Cirila in Metoda iz Ljubljane ter kaplanom Sifrarjem iz Senožec, kot človekom, ki je prišel sejati razdor in sovraštvo med svoje vernike.

Zborovanje odpravi g. Meden občinski svetovalec, ter poda besedo družbenemu odposlancu župniku Berčtu. Burno pozdravljen spominja se gospod župnik uvodoma svojega kaplanovanja v Senožecih ter omerja kako in s kakim navdušenjem sta ustanovljala s takratnim župnikom Ign. Okornom podružnico C. M. D. Minilo je od takrat 24 let. Zopet sem med vami — pravi gospod župnik — da vas navdušim za ono, kar smo skupno pričeli že v mladosti, za Cirila-Methodovo družbo. Prinašam vam iskrene pozdrave glavnega od-

pora C. M. D. kot njega zastopnik na današnjem zborovanju.

Ali je C. M. D. potrebna, je-li koristna? Mogočen odgovor vam je Trst. 40.000 Slovencev nima tam duge šole kot one, ki jih vzdržuje Cirila-Methodova družba. In če bi ne bilo naših šol tam? Ne bilo bi tam tudi Slovencev, potopili bi se bili v italijanskem morju in postali naši najzagrizenjši sovražniki. Isti proces se godi na Korokšem in Štajerskem. Tam nam Nemec potujeje našo dečo. A nemški naval ne prizanaša niti Kranjski. Kočevje, Jesenice, Siška nas spominjajo, naj ne držimo križem rok: sovražnik je že v deželi, nam za hrbtom, torej nevarnost skrajna.

Potujčevanje slovenske deče pospešujejo tri mogočna nam sovražna društva: nemški »Schulvereine« kot šolsko, in »Südmarka« kot nemško gospodarsko društvo. Italijani pa imajo svojo »Lega nationale«.

Podpirana so ta društva poleg z denarjem avstrijskih Nemcev in Lahov tudi z denarjem nabranim za potujčevanje Slovencev v Nemčiji in Italiji. S temi judeževimi groši potujčuje se naša mladež, vceplja se ji v srce nemški protestantizem in strupeno sovraštvo do vsega, kar je slovensko. Otrok za otrokom, družina za družino, posestvo za posestvom prehaja v roke Nemcev, naših smrtnih sovražnikov. Kos za kosom lepe zemlje slovenske si lasti tujec, naseli na njo nam sovražen narod; naši sinovi pa sanjajo v globokih rovih Ameriških in Vestfalskih rudnikov o lepi zemlji slovenski, ki jo je ugrabil tujec, njih pogljal po svetlo, če se niso vklonili njega zapovedi, med tem ko so legli njih očetje v hladni grob: a kmalu ne bo tam še prostora za naše grobove. Vedno dalje prodira valovanje nemškega in italijanskega elementa. Zadnji čas je, da se mu postavimo z vso silo v bran. To pa najložje storimo, če podpiramo, če se oklenemo z vso ljubeznijo naše miljenke Cirila-Methodove družbe, ki skrbi, da se naši otroci ne potujčijo, da ne postanejo sovražniki svojih mater in očetov, in da ne pride tako naša s krvjo, prednikov naših ohranjena zemlja v roke tujca.

Kakor so se naši predniki brez ozira na mišljenje in naziranje posameznika strnili v eno močno falango proti Turku ter nam oteli zemljo, ki nas redi in prehranjuje, tako se tudi mi vsi združimo, da zastavimo nem-

ški in italijanski naval na naše ozemlje!

Oklenite se vsi kot en mož naše ljubljeno, družbo sv. Cirila in Metoda in smete si biti svesti, da ste zopet rešili nekaj sovonskih otročičev potujčenja, da ste zabranili zasesti sovražniku zopet nov kos slovenske zemlje.

K besedi se oglasi senožetški kaplan Sifrar, ki uvodoma pač omenja potrebo narodno obrambnega dela, pa se kmalu zaleti v družbo sv. Cirila in Metoda. Najprej seveda zanika, da bi bila podružnica C. M. D., ki ima danes tu svoj občni zbor še tista podružnica, ki sta jo ustanovila pred 24. leti takratni kaplan g. Berce in župnik Okorn. Mladenček, ki je takrat bil še v povojčkih ali pa še to ne, pa si je upal zalučiti to v obraz odbornikom, ki so sedeli okoli miz, pa jo je zelo pošteno skupil. Kakor vihar mu je zadonelo na ušesa, ta laže, da je prišel delati združbo.

Pa to fantka ni spametovalo. Nadaljeval je, da je družba sv. Cirila in M. brezverska, strankarska, fereverovska, liberalna in kot taka protinacionalna. To je bilo občinstvu dovolj. Žvižgi, fejkliki so predrznežu doneli na uho. »Laže« je odmeval od ušes. Ko se je g. Medenu posrečilo pomiriti duhove in je nastala splošna tišina, vstal je gospod župnik Berce ter rekel, da ni spodobno za kaplana, da je svojim faranom lagal. »Laže« in še enkrat pravim lažete; če ni to res, zahtevam, da me tožite. Zahtevam. V nasprotnem slučaju, če ne prekličete svojih besed storim to jaz. In glejte zmaj se sedmimi glavami je postal pohleven fantek in solzavo izgovoril: »Prekličem kar sem govoril. Navdušeni bravoklici so sledili tem besedam. Mladenček, ki je svoj nabiflani govor pozabil poskušal je vezati neke otrobe, a se mu ni več posrečilo. Čimdalje tišje in redkeje so bile njegove besede. Vsedel se je ob največji tihoti pohlevno, pobito za mizo k svojemu suflerju. Mimogrede naj pripomnim, da še nismo videli tako klavnega propagatorja nesloge, tako kilovega šervarja brata proti bratu. Mož se je lagal, svoj laž sam potrdil, ali je sploh mogoče med tistimi, ki so ga slišali? Sam menda spozna, da je šla njegova avtoriteta po vodi in da najboljše stori, da jo gre iskat kam drugam. Kako naj vender uči, da je laž greh, če pa sam z njo operira. Kako naj uči, da je sovraštvo proti bratu greh, če pa

je sam seje? Bog fantku olajšaj težke ure, ki si jih je prav po nepotrebnem nakopal!

Besedo dobi še družbin učitelj, ki utemeljuje z gospodarskega stališča potrebo slovenskih šol v Trstu. Navaja obenem žalosten zgled potujčevanja, ko lasten sin zabrusi svojemu slovenskemu očetu v obraz »ščavo« in pljune vanj. S statističnimi dokazi pobija nekatere trditve kaplanove ter konča z besedami župnika Treiberja, zgovorjenimi na jeniški skupščini C. M. družbe: »Ne iščimo kaj nas loči, pač pa povdarjamo, kaj nas družijo, saj tudi Nemci ne delajo drugače, protestantski pastor nastopi roko v roki s katoliškim duhovnikom in slednji z židom.

Priglasil se še g. Česen, ki govori o potrebi delavnega odbora, ki je bil na to tudi izvoljen. Končno se g. župnik najiskrenejše zahvali za požrtvovalno delo ter zaključi zborovanje.

Parlament.

Jezikovno vprašanje.

Izvrševalni odbor češke agrarne stranke ima razgovor o jezikovnem predlogu posl. Bukvaja jutri, 19. t. m. Vršil se je pa že neobvezni razgovor, v katerem je bilo doseženo principijelno soglasje glede predloga.

»Samostatnost« poroča, da avtor onega predloga ni posl. Bukvaj, temveč dr. J. Slavik v Henr. Građev. posl. Bukvaj je elaborat dr. Slavika samo revidiral.

Laška univerza.

Včeraj je prišla k rektorju dunajske univerze deputacija laških dijakov. Dijaki so izjavili, da ne morejo opustiti agitacije za laško univerzo. Rektor je dejal, da bo v slučaju nemirov rabil najstrožja sredstva in jih je opozoril, da bodo za vse poškodbe pri event. demonstracijah sami odgovorni. Deputacija je vse to vzela molče na znanje. Takoj nato se je vršil sestanek laških akademikov.

Vstaja v Albaniji.

Carigrabski korespondent lista »Giornale d' Italia« je imel z Izmail Kemal bejem razgovor o situaciji v Albaniji. Kemal bej je dejal, da Albanci ne bodo prej položili orožja iz rok, predno ne bodo izpolnjene njih zahteve.

LISTEK.

Mladostni spomini.

Spisala Marija Gr.

Z institutu malega mesteca se je napovedal visok poset.

Po stopnicah navzgor in po stopnicah navzdol so hitela kratka krilanca, sušelo in čebrijalo je, kot bi spuščali belcehub so majhnih hudičkov na belj dan. Svtili, modri, črni in rjavji žarki so se v dolgih pramenih isipali iz žarečih oči deklete, iz oči, ki so v svoji krasni mladosti vsrkavale in izžarevale toliko luči in lepote.

Kratki črni kodri in dolge plavobase kite so odskakovale od narahlo okrašenih ramen, in nestrpnost so tolkli fini čevljički ob tla.

In hišni zvonec zapoje.

Tanek melodičen val zatrepeče do rožnatih ušes in povzroči v trenutku mogočen mehaničen efekt.

Vse utihne, obstoji kot bi nevidna moč izpila življenje iz teh mladih teles.

Samo srčce pod temno, vrlo dostojno institutsko obleko utriplje v najhitrejšem taktu, sto želj pričakuje izpolnitve.

Zvonec zapoje nanovo, vrata se odpro — in med njimi se prikaže sošolska rast črnega giteza z metlo,

Kaj veste vi, modri in učeni možje, z umerjenimi željami in kot v vsemirju oglagljenimi in začetnimi poti, vi možje, s konkretnimi težnjami modernega veka, kaj veste o čudodelnem vplivu — dimnikarjeve metle.

Dimnikarjeva metla, dolga kot rep Halleyevega kometa, a srečnosnejša od slednjega, je bila predmet tako težkega pričakovanja.

Vsak črni, sajasti molekul tega cenjenega telesa ima nadnaravno, skrivno moč; in vse čudodelni moči se mora pokoriti vse: profesorji in tenoristi, kuharice in »Mademoiselle«.

Črni mož stopi v vežo in odloži tam, nič hudega sluteč, visoki simbol svojega visokega delovanja. Na to se poda v kuhinjo, da napove svoj prihod.

Vtem hipu pa se kot lavina usuje mladi trop nizdol in se spravi na ubogo žrtev, metlo. Lomijo jo in skubijo ji, čimveč vejic, temveč sreče, čimbolj je sajasta, tem gotovejši učinek.

Zmagonosno, kot bi nosile zaslužene lavarike, korakajo z zemeljskimi ostanki preminule veličine v svoje sobice.

Rop se je vršil javno, ni se druga sramovala druge, da se je tudi njenemu srčcu zahotelo po izpolnitvi želje.

Sedaj pa so se začele tajnosti; skrivoma so nosila dekleta svoj dra-

goceni plen tja, kamor je bil namenjen.

Martinka ga je z globokim vzdihom utaknila v matematični zvezek, kjer so ikson in ipsilonom delale družično krepko razvite dvojke.

Jutri ji mora vejica pri šolski nalogi pripomoči do dobrega reda.

Manica je hitela k svojemju šparovčuko-olščiku, kjer je samevala, zapuščena od višjih tovarišev, najnižja bakrena enota. Smuk! in vinar je dobil čudno tovarišico.

Jelka je kovala črne naklepe, kako bi utaknila vejico v žep kuharici Lizi, da bi se omehčalo nje skopo srce.

Tudi profesorjema nemščine in francoščine se je obetal skrivni poset.

V beli, svitli sobici drugega nadstropja pa je držala vejico dolgo— dolgo črnolasa Metka. Drhte so ji ročice in rdela ličeca. Gorko mlado srce si ni zazelelo dobrega reda, ne zlatih tolarjev in ne velikih porcij okusnih jedil, zeželelo si je — ljubozni.

Ko so v rosnem majevem jutru razpeli prvi cveti devičke čaše, tedaj je tudi v njeno srce prihitel svetel maj, poln rožnatih cvetov ljubezni. Pa je položila vejico na ono stran dvonika, kjer so bile pisane v nerodnem otročnem stilu prve vrstice o njem.

V tem pa sta se kuharica Liza in dimnikar v kuhinji prav iskreno zabavala.

Razumela sta se, dogovorila sta se, objela in poljubila sta se.

Ko je odhajal dimnikar iz zavoda, je pustil v njem dvojce — metlo in sree.

Kakšni so bili vsi učinki teh črnih eksperimentov vam ne smem izdati.

Martinka je dobila poleg dvojke v matematiki še slab red v vnanji obliki, ker ji je črna, sajasta vejica prav grdo zamazala zvezek.

Še slabše pa se je godilo kuharici Lizi.

Črni poljubčki in črni objemi na belem predpasniku niso ostali brez sledu.

In kaj pomeni to v institutu, kjer je sto mladih deklete, veste sami!

Mlakurjev Tone.

Spisala Mara Tavčar.

(Konec.)

Naslednji dan sta se nastanile dve gospici v zaplotniški vasi. Mama so bili prav zadovoljni in pripravili obed pri Tonetovi mizi, češ, bo vsaj vesel in želji je v dvojni meri ustrezno.

Mlakurjev Tone se je vedno prej pri mami v kuhinji oglašil, predno je stopil v posebno sobo.

»Veselo, veselo,« so vsklikali mama, podrivljaje valčka samca!

»Pa kaj je? Ali ste sedeli terno? Ali je mogoče srce parano izvalilo?

»O, o, vse lepše in slajše! V sobi prav pri vaši mizi obedujeta od danes dalje dve novi gospodični. Saj nimate nič proti temu!«

»Oh, nič, samo, mama tiste sanje, sanje. Kaj, če me je peljal sam angel Azrael v deželo vizij in kinematograf, da me obvaruje zla in nesreče!«

»Eh, kaj ta vraža!«

V veži je zazvenel melodičen smeh. Tone si je popravil brke, nataknil rokavice in šel v sobo, da se dostojno predstavi novima gospodičnima. Pri obedu je bilo jako kratkoročno. Zabavale sta ga o svojem potovanju v zaplotniško vas in tako dalje, dokler se nista izrazile, da upate prepoznati dolgečas vaške enoličnosti z zabavnimi pogovori pri obedu in večerji.

Odšla sta vsaka v svojo pisarno, Tone je šel k mami v kuhinjo, da tam posreblje običajno kavo, bil je dobre volje in zadovoljnega srca, da so bili še mama srečni, zroč vesel nasme, ki je obkrožal Tonetove oči.

»Pa sta mi res všeč ta dva kebrčka. Mali kebreček tako govori, kakor da bi ročice sejal, veliki pa tako, kakor trški doktor. Ne vem, če jima bom kos. To žvrgolita, kakor dva škranjčka, ki se opotečeta v zrak polna rajskega veselja v srcu, da je vsklikla zopet ljuba pomlad in razlila slane pramene čez dol, log, hrib in plan!«

Prav prijetno in veselo življenje se je nastanilo pri mizi Mlakurjevca.

S pritrditvijo vojnega ministra je Torgut Šefket paša stvar uredil tako, da Albancev ne bodo razoroževali turške čete, temveč da Albanci sami oddajo orožje svojim predstojnikom, ti pa dalje Šefket paši. — Dolej so ujeli 33 voditeljev veta; postavili jih bodo pred vojno sodišče.

Vojna v Ameriki.

Vsak trenutek utegne izbruhniti vojna med državama Peru in Ekvador. Čete obeh držav se približujejo.

Dopisi.

Iz Bele Krajine. V občini Doblje se je vršila dne 11. t. m. občinska volitev. V prvem in drugem razredu so zmagali Slovenci, v tretjem pa Kočevarji. Slovenci imajo torej 17 odbornikov, Kočevarji pa 9. To je najboljši odgovor zlobni »Slovenčevici« notici naslovljeni: Občina Doblje v nevarnosti. — Slovenci bi bili lahko povsem sami gospodarji na svoji zemlji, a jim manjka narodne zavednosti. Temu je krivo, ker smo v Beli Krajini popolnoma ločeni od drugega sveta potem pa tudi, ker je ljudstvo na moralno nizki stopnji. Z besedo in z vzgledom bi bilo mogoče marsikaj doseči. Ravno tisti faktorji, ki jim je najsvetejša naloga, da ljudstvu pomagajo na višjo stopnjo, ga s slabim vzgledom zapeljujejo. V ponedeljek, dne 9. t. m. popoldne se je pripeljal črnomaljski župnik v Jerenjo vas na obhajilo k neki ženi. Dal jo je tudi v sv. olje. Nazajgrede se je oglašil pri neki ženi, ki ima moža v Ameriki. Pri njej se je sveti mož tako nasrkal sladke kapljice, da ni mogel sam nikamor več iti. Žena in njena hči sta ga pograbile in sta ga peljale v gostilno, kjer ga je čakal voznik. V veži sta ga pustile, ker ju je bilo menda sram take družbe. Mož ni vedel, kje je. Vedno je klical ono ženo. Slednjič je zbral vse moči ter je zlezal po stopnicah v prvo nadstropje. Tu je našel na postelji spati staro ženo, ki je vsa nadležna. Prijel je odejo ter ženo razkril. S svojim vpitjem se ga je rešila. Prosil jo je, naj molči, ker je mislil, da je tu ona žena, pri kateri je bil popoldne. Od tod je zašel v spalnico gostilničarke - vdove. Ta se ga je prestrašila in ga je vprašala, česa tu išče. Prosil jo je, naj molči, ker je mislil, da je tu ona žena; pri kateri je bil. — Potem je prišel v gostilniško sobo in je vpenomer popraščal po njej. — Sin gostilničarke ga je spravil ven do voza. Tu gospod spet ni vedel, kje je ter je rekel, da je tu hiša one žene ter je hotel iti vanjo. Na opetovano opominjanje voznika, da nima časa čakati: je soproga mladega gostilničarja spravila duhovnika na voz, da se je peljal v sladki sanjah proti Črnomlju. — V potrdilo resnice so priče na razpolago.

Studen pri Postojni. Na Vašo notico »Studen pri Postojni« od 3. t. m. bilo bi še toliko pripomniti, da je nerazumljivo s kako pomočjo je zamogel šibki župnik Janež tako težak misijonski križ na skoro četrte ure od cerkve oddaljeno plesišče prinesiti in kako si je upal med deloma že vinske fante križ sredi hiše in zraven še mežnarsko svetilko položiti? Gotovo je moral biti od prevelikega fanatizma in svete jeze zmeden, da je kaj takega napravil — tako tudi njegovi najhujši podporniki trdijo in z glavami majejo. Človek zdravega razuma bi se ne upal tako z že

Toneta. Govorjenja, zvrgoljenja in brenčanja ni bilo z lepa konec. Tone je postal od dne do dne zadovoljnejši in prisegel, da se nikdar ne loči od Zefke in Mine. Pa ta prebita usoda in — sanje!

Nekega dne prisrkače Mina vsa vesela in srečna v sobo: »O, moj zlahtni Tone, moja sladka misel, moje solnce, moja zvezda in vse kar hočeš, da si — čas imaš, stopi v trg in me zastopaj s temle pooblastilom pri dedščini!«

»Dobro, zakaj pa ne! Samo povej mi, kaj podeduješ!«

V tem je vstopila Zefka.

»Stari strije mi je testiral par stvari, da ga ne žalim v grobu, za to, za to... mi je zapustil vse stvari, ki dičijo in karakterizirajo celotni značaj — starega samca. Dobim pipo, več, tako dolgo, ki ima zeleno vrstico v diko in kras, par pantofljev, spalni pašč, več tak, ki ima rdeč trak za pripasovanje, fletno čepico, no, kaj bom naštevala.«

»In vse to podariš Tonetu« se je oglašila Zefka.

»To bo lep! Pomisli! Prihajal bo s pipo v spalnem plašču, v pantofljah in nama bo pripovedoval o letu 1866. in tako dalje kako se je kepal s kislim mlekom...«

Tonetu je bilo dovolj. Vstal je in šel in ni se več vrnil k mizi. Mami je zabičal, da mora Zinka pripraviti večerjo pri mizi tam v kotu, kjer je tudi zvonček na razpolago.

Zefka in Mina nista vzele stvari za resno, ali žalibog, Tone je sedel

vinakimi fanti ob 2. uri ponoči. Fantje — lo razočarani in prestrašeni, nekateri fantov so se zahnali, da ni kri teka. Obliži bi morali takoj fantatika najti, kako smo s ljudmi ravnali. Sedaj imamo vsi v tistem času, da bi morali tako dati, kakor kak mladostnik šel in fantik uhale. Notranji fantje imajo čist rasam in zdrave pamet — da pa do vse več zibljajo kakor poper, je doletelo krivo tolar preveč, pri čem so hodili v cerkvi za sakramentom vrati. Studenski župnik naj bi reče šolske otroke previdno in strogo učil, da bi bili kakor pod njegovima prstikoma pridni in pahljavi. Otroci postajajo pod župnikom Janežem vedno huje razposajeni in divji. Da bi se med veronaukom šolo podreti in da pri maši pred altarjem za denar igrarje je še malenkost, krivi postajajo velikim nesrečam. Tako so v četrtek na vnebohod dražili v neki župi tujega konja. Pri tem se je konju zapel volovski komat za njegovo vprego in ga je začel po nogah tolči, konj pa nazaj komat s kopiti biti. Nagajivi otroci so se tega vstrašili in začeli so bežati ter pustili vrata šupo odprta, skozi katere je divja žival na vas ušla. Ljudje so šli ravno od večernic in bilo bi več ranjenih in mrtvih, da niso kmalu zdivjanega konja vjeli. Pri tem divjanju je konj neki ženski črepinjo razbil in rebra zlomil, da ni gotovo, če bo okrevala. Da pa tudi starši premalo na svoje otroke pazijo, razvidite iz naslednje resnične dogodbe. Ta ponedeljek je bil v Postojni pri nas sejm in kakor imajo otroci navado, sta jo tudi mali Janežek in Jožek popihala v bukov gozd. Popoldan okrog 3. ure so ju videli še pred mejo potem sta jo pa zavila po napačni poti. Ko so zvečer starši otroke pogrešali, so jih šli po gozdu iskat. Ko le niso nič našli je šlo zjutraj okrog 70 vaščanov zopet iskat, in res je našel neki Mihelčič v bližini poldrugo uro oddaljene »Črne jame« pod neko smreko obo otroka skoro že trda — saj pa je tudi lil dež ves čas, ko sta bila otroka zunaj. Ti dve dogodbi naj bosti v poduk duhovnu in staršem.

Iz Šmarja - Sapa. Potujoč na binkoštno nedeljo s kolesom proti doljski strani, ustavil sem se v Šmarji pod Ljubljano in ker je bila ravno božja služba šel k njej kot veren kristjan in sem zaslišal ko je župnik z lice oznanjeval dnevi red prihodnjega tedna in potem tudi oklice tistih, ki si žele zakonske sreče. Prvi je bil klican N. N. polzemljaka sin etc. vzame Jero N. hčer celozemljaka etc. Drugi N. N. četrtzemljaka sin etc. vzame Uršo N. hčer polzemljaka etc. Tretji: Gospod N. N. posestnik, sin gospoda N. N. posestnika vzame Mimi N. hči polzemljaka N. N. etc. Potem je sledila pridiga, katera pa ni bila nič drugega kot fehtarija neke že pozabjene in zopet ozvirjene bratovščine pod patronanco sv. Cirila in Metoda. Dekan je toplo priporočal, da naj kmetje vstopijo v to bratovščino katera ima baje namen združiti staro katoliško in našo vero v eno rimsko katoliško in se bodo tam nekje na Turškem za to pripravljali »novi apostolci« v nekem semenišču. Vsakdo lahko pristopi, da le da 40 vinarjev celo 24 vinarjev je zadosti, če pa kdo da 20 K, za tistega se bodo v tistem semenišču en dan pri molitvi spomnili (draga in dobro plačana molitev) posebno dobro delo pa stori tisti, ki da 300 K. — Seveda so se verniki skoraj na glas smejali. Po maši napotil sem se v bližnjo gostilno, kamor je prišlo vse polno

sam, Zefka se je vsedla na njegov prvotni prostor in se zadovoljno smejala. Mina pa je bila žalostna. Pogrešala je Toneta, saj je bil vendar tako prijazen in vljuden, da ni imel nič proti, ako sedita pri njegovi mizi in sedaj —?

Mami se je pritoževal o porednosti Mine, a mama so rekli, da bode že prišla odpusčanja prosit.

»Ja, da se na vse zadnje že v to poredno grdobno res — zatehale! Vidite mama, toliko let sem sedel v miru in strahu božjem na svojem prostoru, pa ta Mina minasta me je prepodila. Oh, saj sem vedel, da me je sam angelj Azrael peljal v deželo sanj, opozoriti me je hotel na pretečo nevarnost, da ne izgubim svoj stalni prostor. Kaj mi pomaga sedaj vse to, ko pa Zefka sedi na mojem prostoru in me Mina tako grdo gleda, kakor jaz njo!«

»Le potolažite se, gospod Tone, vse bo še dobro. Nocoj vam spečem jarčko... ta odtehta vse Zefke in Mine...«

»Oh, mama, mama«, se je oglašila Mina na vratih, »specite mene — za Toneta.«

V svesti velikanse velikodušne požrtvovalnosti je prišla Toneta za roko, ga objela in presrečno poljubila. Tone je revančiral Mine galantno z vsem ognjem in močjo, prijel jarčko za bedra in rekel: »Mama le brž, saj veste, da jo imam tako rad, da bi jo najraje pojedel.«

In mama niso vedeli, kateri naj daje svoj — blagoslov.

šolstva. Ljudje so trčili namekove in razočarani, kar največ dobička. Tržaška slovenska mladina pa si je zadala nalogo doseči čez par let čisti dobiček 10.000 K in to se mora doseči v Trstu.

Iz Branišča. Omenjeni gospod urednik! Malo dopisov ali sploh nič! Vam jih ne pride v roko iz te oddaljene Branišče. Prosim Vas torej, sprejmite to moje skromne vrstice in dajte jih natiskati. Zadnjič je bila oddolnica valoga in našega rojaka Vrhnica naša gospoda Ivana Ogrina; zbralo se je pred hišo omenjenega gospoda mnogo občinstva, med njimi okrajni glavar, okrajni sodnik in mnogo drugih dostojanstvenikov. Od vseh strani je prišlo tudi prav mnogo ljudstva, ki mu je hotelo stisniti roko v slovo, in mu želeli srečno pot in na svidenje zopet tukaj. Med veliko bakljado in ogromno množico ljudstva je tukajšnja godba zasvirala »Domovina mili kraj!« Nato je gospod okrajni glavar povzel besedo in omenjeval zasluge, ki si jih je spletel g. Ogrin med bivanjem tukaj v Branišči. Kot avstro-ogrski konzularni uradnik delal je neumorno nad 8 let; pri tukajšnjem porotnem sodišču bil je kot porotnik 10 let. Tudi okrajni sodnik je omenjal zasluge g. Ogrina. Godba je zasvirala »Naprej zastava!« in vse ljudstvo je vstopilo v hišo g. Ogrina, kjer je bil pripravljen banket; napitnice so se vrstile druga za drugo in slednjič se je oglasila tudi naša domača pesem. Ko se je približala ura slovesa, ni bilo nobeno oko suho. Drugi dan je spremilo mnogo ljudstva gospoda na kolodvor, kjer smo stisnili v slovo še enkrat roko možu narodnjaku in naprednjaku. Nam tukaj ostalim je v tolažbo edino upanje, da se gospod Ogrin v kratkem vrne.

Iz Trsta. (Ciril-Metodov ples v Trstu.) V sredo 11. t. m. zbrala se je k zadnji seji tržaška slovenska in hrvaška mladina, da sliči gmotni vspeh letošnjega plesa. Ko je otvoril predsednik g. H. Čok ta zaključni sestanek, dal je besedo blagajniku g. V. Ternovcu, ki je navajal, da je bilo vseh dohodkov 9655 kron 27 v, vseh stroškov pa 2118 K 20 v. Poleg tega pa obstoja še rezervni fond iz lanskega leta v znesku 210 K 20 v. Čisti dobiček letošnjega plesa znaša 7537 K 07 v (sedem tisoč petsto sedem in trideset kron). Od tega dobička pripade glasom sklepa prve skupne seje znesek 300 K ženski Ciril - Metodovi podružnici v Trstu, znesek 7237 K 07 v se ima razdeliti med slovensko in hrvaško Ciril - Metodovo družbo, poleg tega pa je razpolagati še z rezervnim zakladom in on predlaga, da se plača iz tega zneska 200 K za kamen v obrambnem skladu. To poročilo se je vzele z zadovoljstvom na znanje in predno se je prešlo na glasovanje o razdelitvi čistega dobička, za kar se je sklenilo, da se razdeli okroglo število 7200 K, obrnila sta se gg. H. Čok in dr. E. Rekar do navzočih g. Hrvatov s prošnjo, da bi se letos pri razdelitvi ozirali na velike potrebe slovenske Ciril-Metodove družbe, da bi se ozirali na dejstvo, da je treba graditi pri Sv. Jakobu novo šolsko poslopje, ki bo stalo ogromne tisočake. Te prošnje pri g. Hrvatih niso bile zaman in g. dr. Rimondo in dr. U. Stanger sta predlagala hrvaškimi članom odbora, da prepusti oni od svoje polovice, ki jim pripade t. j. od zneska 3600 K — znesek 1600 K — slovenski Ciril - Metodovi družbi in da se oni za letos vsled tega zadovoljuje z 2000 K. Slovenski člani odbora so bili vzradoščeni nad tem bratstvom činom g. Hrvatov in predsednik je naznanil končno razdelitev, ki slove: Slovenska Ciril - Metodova družba dobi 5200 K za šolo pri Sv. Jakobu, hrvaška Ciril - Metodova družba 2000 K za hrvaško šolo v Trstu, ženska Ciril - Metodova podružnica v Trstu 300 K. Za obrambni sklad se plača en kamen v znesku 200 K, ostanek se določi za rezervni fond za prihodnji ples. Na to se je priglasi za besedo g. dr. E. Rekar, ki se je v kratkih besedah zahvalil bratom Hrvatom za izkazano naklonjenost ter poudarjal, da je s tem tržaška hrvaška mladina pokazala, da ji ni slovensko - hrvaška vzajemnost le puhla fraza, ampak da zna ona ceniti potrebe slovenskih sbratov in jim pomoči tudi gmotno kadar je potreba. S svojih bratskim činom pripomogli so slovenski stvari v Trstu, koristili pa so s tem tudi svojemu narodu, kajti moč in pravno Slovencev prinese in njim uspehe pri delovanju za njihovo ravnopravnost. Naj bi se našli vedno Hrvatje in Slovenci kadar se gre za kulturne potrebe in zato želi, da bi v Trstu kmalu dobili tudi Hrvatje šolo za svojo dečo, katera se dandanes žalibog odtuje v laških solah. Ko se je zahvalil govornik še predsedniku g. Čoku in blagajniku g. Ternovcu za njihovo požrtvovalno in neumorno delo, zaključil je svojo zahvalo z apelo, da se prihodnje leto zopet najdemo pri skupnem narodnem delu. Predsednik je zaključil nato sejo, zahvalivši se vsem članom odbora za prijazno sodelovanje pri tej narodni prireditvi. Ta vspeh plesa je pripisovati nekoliko Ciril-metodariji, ki je začela divjati proti naši prekornosti družbi, v ostalem pa seveda odbora, ki je vodil vso prireditev. Vsepeh plesa pa naj bi bil tudi dober primer različnih prireditev v korist naše družbe, kjer se navadno veliko preveč potroši, kakor je treba. Čemu treba nepotrebnega lišpa in kinča, ki mnogo stane? Ali ne zadostuje za prireditev samo dovolj se ime, da je v korist naše družbe? Tržaška mladina je potrdila za prireditev le malo več kakor smo potone od tega, kar je prejela. In mi bomo večkrat o velikih narodnih prireditvah, da je bilo dohodkov toliko in toliko tisoč kron, da so je ljudstva kar tle in hvala vspeh je par sto kron. Družbina prireditve

naj bodo enostavne, ker tu je namen pomagati družbi kar največ dobička. Tržaška slovenska mladina pa si je zadala nalogo doseči čez par let čisti dobiček 10.000 K in to se mora doseči v Trstu.

Iz Branišča. Omenjeni gospod urednik! Malo dopisov ali sploh nič! Vam jih ne pride v roko iz te oddaljene Branišče. Prosim Vas torej, sprejmite to moje skromne vrstice in dajte jih natiskati. Zadnjič je bila oddolnica valoga in našega rojaka Vrhnica naša gospoda Ivana Ogrina; zbralo se je pred hišo omenjenega gospoda mnogo občinstva, med njimi okrajni glavar, okrajni sodnik in mnogo drugih dostojanstvenikov. Od vseh strani je prišlo tudi prav mnogo ljudstva, ki mu je hotelo stisniti roko v slovo, in mu želeli srečno pot in na svidenje zopet tukaj. Med veliko bakljado in ogromno množico ljudstva je tukajšnja godba zasvirala »Domovina mili kraj!« Nato je gospod okrajni glavar povzel besedo in omenjeval zasluge, ki si jih je spletel g. Ogrin med bivanjem tukaj v Branišči. Kot avstro-ogrski konzularni uradnik delal je neumorno nad 8 let; pri tukajšnjem porotnem sodišču bil je kot porotnik 10 let. Tudi okrajni sodnik je omenjal zasluge g. Ogrina. Godba je zasvirala »Naprej zastava!« in vse ljudstvo je vstopilo v hišo g. Ogrina, kjer je bil pripravljen banket; napitnice so se vrstile druga za drugo in slednjič se je oglasila tudi naša domača pesem. Ko se je približala ura slovesa, ni bilo nobeno oko suho. Drugi dan je spremilo mnogo ljudstva gospoda na kolodvor, kjer smo stisnili v slovo še enkrat roko možu narodnjaku in naprednjaku. Nam tukaj ostalim je v tolažbo edino upanje, da se gospod Ogrin v kratkem vrne.

Goriško glasbeno in pevsko društvo v Pulju.

Iz Pulja.

Od nekdanj že — tako nam pravi zgodovina — je narod naš ljubil in gojil lepo petje. Narodne pesmice so se posluževali naši predniki v žalosti in veselju ter izražali v njej svoja notranja čustva. Tek časa je razmere in navade sicer v marsičem spremenile, ali eno je nam ostalo nespremenjeno, neodtujeno: ljubezen do lepe naše slovenske pesmice. Te se naše ljudstvo širom domovine drži in jo goji danes tako in še bolj, kakor naši predniki pred 1000 leti. Ali res je tudi, da nič človeka tako ne blaži, kakor lepo ubrana, poezije polna narodna pesmica.

Zato je pa zelo hvalevredno, da so se zadnje čase ustanovila razna pevstva društva, katerih namen je, ne le gojiti lepo našo pesem, temveč jo zanesti in jo pokazati v vsej svoji milobi narodu, prepevati jo med ljudstvom, katero je vse srečno, ako je deležno tako ljubega mu duševnega vihtka.

Tak hvalevredni čin je storilo tudi občeznano »Glasbeno in pevsko društvo v Gorici«, ki je namenilo svoje korake v kraj, kjer je našim rojakom le redko dano slišati milo slovensko pesmico, t. j. v istrsko metropolo — Pulj.

Gori omenjeno društvo je namreč priredilo binkoštno praznike izlet po morju v Pulj in na Brionske otoke. V nedeljo ob 5. popoldne je to društvo priredilo na vrtu puljskega Narodnega doma koncert z zelo izbranim programom, ki se je vršil pod vodstvom društvenega zborovodje, g. Nuchtna.

Prostrani vrt je bil popolnoma zaseden od odličnega puljskega občinstva, med katerim smo opazili tudi vrhka, poslanca dr. Laginja, z vso svojo družino. Z zadovoljstvom pa nam je omeniti, da je prihitelo na ta koncert zelo veliko puljskih Slovencev, a »Rdeča mara« pod katero se zadnje čase pridno zbira cvet puljskega Slovanstva in nabira krovnice za Ciril-Metodov obrambni sklad — je spravila pod »svojo streho« zelo častno število svojih članov. Povedati pa moramo naravnost, da smo pogrešali med udeležniki gotovo gospodo iz »Hrvatskega tabora«, ki bi že — če že ne iz »ljubezni«, pa vsaj radi lepega izgleda morala priti na koncert.

Mogoče pa ta gospoda hoče dati svojim rojakom lep vzgled a tem da se od takih prireditev — abstiniira?!

Koncert je uspel v vsem pogledu, kakor je pač bilo že vnaprej pričakovati: občinstvo je Goričane po vsem odzpetem komadu navdušeno pozdravljalo in zahtevalo ponavljanja. In reči moramo, da so Goričani aplavz in urneboomne življenja, ki so se razlagali po vrta Narodnega doma, tudi po vsaj pravici zaslužili, kajti pali so krasno, kakor pač ti slavski in slavice poti znajo, saj je vendar obče znano, da je »Goriška pevka društvo«, izposlano ljub-

ljanske »Glasbene Matice«, najboljši pevski zbor na Slovenskem.

V podrobnejšo kritiko programnega izvajanja se nikakor ne bomo spuščali, temveč izrečemo le sumarično in splošno sodbo: Goričani so peli kramo, milo in navdušljivo, zato pa tudi želi od strani hvaležnega občinstva, od poslušalcev, viharno odobravanje. V Pulju tako krasnega petja gotovo še nikdar niso slišali.

Po koncertu so se gostje zbrali korporativno v prostorih hotela »Imperial«, kamor je prišlo veliko število puljskih Slovencev. Vršila se je tam pozno v noč aminirana domača zabava, kjer je kaj krasno prepeval goriški kvartet in mešan zbor.

Drugi dan so si Goričani ogledali vojni arsenal, muzej vojne mornarice in razne oklopnjače, med tem, ko so nekateri pohiteli v prostrano »sarsko šumo«. Popoldne so se gostje spremljani od nekaterih puljskih Slovencev, odpeljali s posebnim tenderjem, katerega je blagohotno dal na razpolago pristanski admiralat na Brionske otoke, kjer so si ogledali razne zanimivosti in naravne lepote, ki jih človeškemu očesu nudi ta »zemeljski raj«. Med izletniki smo opazili tudi poslanca Gabrščka iz Gorice in mojstra Hubada iz Ljubljane.

Pri odhodu z Brionskih otokov kjer se nahaja sedaj nadvojvodinja z dvema sinovima, je možki zbor zapel »Morje adrijansko«, pri čemur je zbrano ljudstvo na obrežju in ladijah pozdravljalo z živio-klici in mahanjem robcov. Mnogo častnikov raznih branž je pozdravljalo goste z mahanjem čepic.

Goričani so odšli z večernim vlakom v Gorico. Na puljskem kolodvoru se je nabrala ogromna množica ljudstva, tako, da se je vse trlo, ki je odhajajoče Goričane pozdravljalo z živio-klici in mahanjem robcov. Tudi tu je bilo mnogo častnikov, ki so se pozdravljanju pridružili našemu narodu. Navzoči Italijani so bili popolnoma mirni.

Tako je končal ta izlet goriškega pevkega in glasbenega društva v Pulj, gotovo v zadovoljstvo izletnikov, a še bolj puljskih slovanov, posebnost Slovencev, katerim bo ostalo bivanje goričanov v njih sredi še dolgo v spominu.

Pripomniti bi nam bilo, da so se za vršitev koncerta res trudili gg. Krmpotič, oskrbnik Vidmar, profesor Bekar in Lacko Križ, katerim gre čast in hvala.

Nekako neprijeten vtis je napravilo na goste dejstvo, da so med izvajanjem koncerta na vrtu, ugajali v restavraciji »Narodnega doma« neki tamburaši svoj »dirndaj«. Takt bi zahteval, da bi bil kreman vsaj za tiste ure, ko se je vršil koncert, omenjeni »dirndaj« vstavil. Restavraciji bi tudi priporočili, da naj bi v bodoče ob takih prilikah nedodelil ravno gostom surove nemške natakarije, kakor se je to zgodilo, takrat, da so z jezo zapuščali »Narodni dom«. »Kajni krompir, kajni špi-nat! Nur salat!« Tako je goste na surov način hrulil natakari in jim metel pod nos salato, ako je zahteval krompir ali špinat, kakor da morajo jesti to, kar on hoče. — S takimi suroveži restavracija izgubi na ugledu in materialno, ker se gostje obrnejo tja, kjer so za svoj denar prijazno postreženi. — Te besede nimajo nikakor namen škodovati, temveč koristiti. Odpravljajmo to, kar ni na mestu in nadomestujmo s tem, kar je dobro.

Dnevne vesti.

+ Konec tragedije veteranskega kora v Ljubljani. Deželna vlada je z odlokom z dne 1. maja 1910 št. 9067 ukazala deželnemu plačilnemu uradu, naj dvigne vse zneske, ki jih je bivši vojaški veteranski kor v Ljubljani naložil pri »Mestni branilnici ljubljanski« in »Kmetki posojilnici ljubljanske okolice« ter naj nakupi za realizacijo državne vrednostne papirje. To se je te dni tudi zgodilo. S tem je končana tragedija, ki je imela svoj izvor na eni strani v dobrosrčnosti in človekoljubju veterancev, na drugi strani pa v strpenem nemškem sovraštvu, po čegar zahtevah naj bi ranjenci in trpini 20. septembra 1908 v bolnici in ječah ostali brez vsake pomoči in podpore. Usoda bivšega vojaškega veteranskega kora v Ljubljani je torej enkrat za vselej zapечатena in ne moremo si misliti večje bedarije, kakor je uganja predsednik tega bivšega kora, Mihalič, da je ustanovil novo veteransko društvo, ki je bolj udano vladi a tem, da ima nemški poveljevalni jezik! Ker se pa takemu patriotu, kot je Mihalič, ne da prav nič dopovedati, tudi naš stvar ne briga več. Pač pa hočemo spregovoriti par besedi h gori omenjenemu odloku deželne vlade. Odlok je nemški, kar je dokaz, da slavna klerikalna radikalna deželno-odborska večina mirno trpi nemške vladne določbe in da ne zahteva slovenskih! Kaj bi pa rekli pri vladi, če

bi se taki debeli njih prijatelji pokazali Slovence! — V odloku je za naša zanimiva pasus: »Ein allfälliger Arrest (t. j. če pri nakupu državnih vrednostnih papirjev ostane kak znesek) ist auf ein Einlagsbüchel der Krainischen Sparkasse anzulegen.« — Ali ste videli konjako kapito! Zda naj pa še pride deželna vlada in nam skuša zatreti, da ni pristransko, ko ukazuje, da se mora iz slovenske hranilnice denar nalagati v nemško! Vlada torej nalaga v Kranjski šparksni denar, kdaj ga je pa kaj naložila v Mestni hranilnici ljubljanski? Tako dvojna mera se gospodu Schwarzu zdi čisto pravilna in poštena, nam pa prav nič!

Ali je Postojna na Pruskem?
Po dolgoletnih prizadevanjih smo naše oblasti vendarle prisilili, da so jele javne oglase priobčevati tudi v slovenskem jeziku. Deželna vlada in vsa glavarstva razen enega izdajajo svoje uradne razglase v obeh jezikih. Ta izjema je okrajno glavarstvo v Postojni, ki izdaja javne oglase samo v nemškem jeziku. V večeršnjem uradnem listu čitamo na primer »Lizitations - Kundmachung« o oddaji popravnih del na državnih cestah samo v nemškem jeziku. Vprašamo, koliko Nemcev pa je v postojnskem okraju? Ali so ti javni oglasi namenjeni morda samo za vodjo okrajnega glavarstva dr. Pilshoferja in za državnega inženirja Jakscheta, ne pa za prebivalstvo postojnskega okraja, ki je vseskozi slovensko, tako slovensko, da ne razume niti besedice nemške? Morda pa izdajata gospoda Jaksche in Pilshofer javne uradne oglase za to izključno v nemškem jeziku, da bi s tem preprečila, da bi se oddajo onih del pogajal kakšen Slovenec domačin? Kdor pozna miselnost inenavanih gospodov, ne bo niti za trenotek izključeval te možnosti. Dr. Pilshofer je znan, da je nemški zagrebenec prve vrste. Jaksche pa, čigar oče — ljubljanski postroček — je samo za silo tolkel nemščino, je renegat, a poturica je vedno hušji od Turčina. Moža takšnih kakovosti seveda namenoma postavljata slovenski jezik, ker menita, da sta v svojem pasaliku neomejena gospodarja, katerim ne bo nihče gledal na prste. Toda gospoda se temeljito motita, ako mislita, da bosta v Postojni lahko nemoteno stregla svojim pangermanskim aluram. Pozivamo deželno vlado z vsa odločnostjo, da napravi pri postojnskem okrajnem glavarstvu pred vsem v jezikovnem oziru red, ker kratkoročno ne trpimo, da bi uradne osebe pri tem glavarstvu poslovale tako, kakor da bi bila Postojna kje na Pruskem, ne pa v osrčju slovenskih zemljah. Slovenskim poslancem pa priporočamo, naj posvetijo svojo pozornost delovanju inženirja Jakscheta, ki nastopa v Postojni bolj kakor vsenemški agitator, nego državni uslužbenec.

»Slovenska zasebna gimnazija v Gorici.« Povedali smo, kako skrivnostno so zasnovali goriški klerikali akcijo za slovensko zasebno gimnazijo v Gorici. Gregorčičeva »Gorica« je kmalu uvidela, kako naporno pot so ubrali klerikali, zato se je hotela pomagati na svoj stari način, z lažjo. Zlagala se je, da so v kuratoriju zastopani tudi naprednjaki, da torej ni res, da bi se bila prezrla narodno - napredna stranka; ali imen članov kuratorija slovenske zasebne gimnazije pa le ni hotela navedeti. Objavljeni pa so vendar ti člani: 11 jih je: med temi 9 klerikalcev, samih znanih pristašev klerikalne stranke ter dva profesorja, ki se prav nič ne pečata s politikom, kot zastopnika podružnice slovenskega professorskega društva. Čemu se je podružnica sploh utaknila v to stvar? Klerikali so: poslanci Gregorčič, Beruš, Fon, dr. Pavletič, advetnik, dr. Kos, profesor na ženskem učiteljskem, Fran Leban, bivši poštni ravnatelj v Ljubljani, katehet dr. Zorn, semeniški profesor dr. Zigon in gimnazijski profesor Andrej Ipavec; profesorja, ki se ne pečata s politikom, sta Mastnak na gimnaziji in Zupančič na realki. »Gorica« pa je vendar trdila, da sedijo v ožjem kuratoriju zasebne slovenske gimnazije slovenski rodoljubi, klerikali poleg naprednjakov. Taka grda laž najbolj označuje ljudi krog »Gorice«. Kdo bo kaj zaupal klerikalcem, ki na tak način brijejo norce s tako važno splošno slovensko zadevo, kakor so slovenske srednje šole v Gorici!

Duhovniška oblastnost. Neki sodni sluga ima sina, ki bi imel letos iti k birmi. Za botra mu je izbral oziroma naprosil sodnika, ki prošnje ni odrekel. Tu pa je prišel odotni dekan in zahteval od sodnika, da mora iti preje k spovedi, če hoče biti otrokov boter, drugače ne dovoli njegovega botrstva. Taki prepotentnosti sodnik kot svoboden mož ni ugodil in ker otrokov oče ni hotel iskati drugega botra, dečko ni bil pri birmi! Taka srednjeveška duhovniška oblastnost je mogoča seveda le na Kranjskem, upamo pa, da se ji bodo kaj kmalu polomili previsoki vrhovi!

»Učbeni svet v našem uradništvu.« Dunaj je poslal našo uradništvu član ogrske magnatske shorne in predsednik društva madžarskih žurnalistov g. Evgen pl. Rakoczy, ki je znan kot eden najuglednejših in najvplivnejših madžarskih politikov in žurnalistov.

Cetrtoletnica »Družbe sv. Cirila in Metoda.« Letos slavi »Družba sv. Cirila in Metoda« 25letnico svojega obstanka. Ta svoj pomenljiv jubilej proslavi naša šolska družba v nedeljo dne 3. julija. Na jubilejno skupščino v Ljubljano prihitijo vse, kar čuti na Slovenskem narodno, rodoljubne Slovence pa prirede ob tej priliki veliko narodno svečanost, katere dohodki so namenjeni »Družbi sv. Cirila in Metoda«. Kakor čujemo, je za slavnostno prireditev določen prostor pred hotelom »Tivoli«. Pri prireditvi bodo sodelovali narodne gospe in gospodične s Stajerskega, Koroskega in iz Trsta. Narodna društva širom slovenske domovine opozarjamo na to prireditve s prošnjo, naj na dan 3. julija ne prireajo svojih zabav, da s tem ne oškodujejo velike prireditve na korist »Družbe sv. Cirila in Metoda«. Rodoljube in rodoljubkinje pa vabimo že sedaj, da ta dan od blizu in daleč prihitijo v Ljubljano in s svojo mnogostevilno udeležbo pokažejo, da živa naša šolska družba najiskrenejše simpatije v vseh res narodnih slojih slovenskega naroda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so nabrali berovniški fantje v gostilni »Triglav« 5 K, postal jih je družbi g. Ant. Lebez. Hvala darežljivim rodoljubom!

Ko mene več ne bo ... V korist družbi sv. Cirila in Metoda so se zopet trije rodoljubi zavarovali pri prvi češki splošni delniški zavarovalnici v Trstu za skupni znesek 2000 K. Hvala iskrena!

Zensko telovadno društvo v Ljubljani, ki bo praznovalo dne 22. maja svojo desetletnico, je razdelilo svojo svečanost na dva dela: na telovadsko skušnjo in na zabavni večer, pri katerem bo sodelovala »Slovenska Filharmonija«. Program telovadbe je naslednji: 1. oddelek proste vaje ob godbi; 2. oddelek: vaje z obroči; telovadba na orodju: 1. vrsta: miza na šir, bradja; 2. vrsta: bradlja, konj vzdolž; 3. vrsta: bradlja, konj vzdolž; 3. vrsta: bradlja, konj na šir; vaje s kiji.

Naroden duhovnik za trpeče brate. Neimenovan narodni duhovnik je poslal blagajniku odbora za poplavlence v Sumadiji g. Novakoviču znesek 10 kron pod geslom »Frpečim bratom v Srbiji«. Naj bi plemeniti darovatelj našel obilo posnemovalcev zlasti v krogu svojih stanovskih tovarišev!

Društvo za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljana so občinski predstojniki ljubljanskega okraja naklonili iz okrajne blagajne za leto 1910 podporo tisoč kron.

Ljubljansko prostovoljno gasilno in reševalno društvo ima v soboto, dne 21. t. m. svoj redni letni občni zbor v Mestnem domu.

Občekoristna zadruga za stavbe in stanovanja v Ljubljani je imela sinoči pri »Roži« izredni občni zbor. Zborovanje otvorila zadržna načelnik, finančni tajnik dr. Rupnik, ki naznani, da se je sklical izredni občni zbor samo v svrhu, da se razpravlja o premembi pravil, kakršno je predlagalo ministrstvo za javna dela in da se izvrši dopolnilna volitev v nadzorstvo. — Dr. Papež čita nato pravila, ki se razen male premembe popolnoma strinjajo s prejšnjimi in se večinoma soglasno odobro. Edina važna prememba je pač ta, da more pristopiti k zadrugi vsak samopraven državljani, dočim so mogli prej pristopiti samo državni uradniki. Pristopnina za nove člane se je zvišala od 4 na 5 K. — Za namestnika v nadzorstveni svet sta bila izvoljena davčna asistenta Pičnik in Jan.

Javna hvala. Predsedstveni in magistratni tajnik g. Janko vitez Bleiweis Trsteniški je daroval za obrednico dijaške kuhinje »Domovine« lepo stensko sliko. Naj bi našel več posnemovalcev! Saj ravno v obrednico »Domovine« spadajo najlepši okraski, da se našemu dijaku nehoti privzgoji že v prvi mladosti tudi čut za lepoto.

Načelnik »Čukov« med odličnjaki. Iz Kamnika se nam piše. Dne 5. t. m. vršilo se je pri nas birmovanje. Ob škofovem prihodu so delali špalir »Orli«, ki so pa bili zlobnari prav iz celega kamniškega okraja. Zastopana so bila društva iz Kamnika, Komende, Mengša, Domžal, Šmarce, Radomelj in Mekinj. Ali to ni nič takega, kdor zna šteti do pet, je pač lahko mislil, da bo naš dekan Lavrenčič nagnal skupaj vse bace in baculje, s kojimi hoče kazati vdanost celega kamniškega mesta napram svojemu poveljniku Bonaventuri. Radi tega se nam zdi bahanje z lepim številom nastopivših čukov v torkovem »Slovenec« zelo neumestno. Škof se je pripeljal

dvajset dni pred birmo v Kamnik, kajti v sredo je obiskal tudi tukajšnje ljudske šole, potem pa seveda napravil vstopne pri raznih kapacitetah kakor pri glavarju, poveljniku smodniške tovarne itd. — pa čuj! — »Prepovedani so drugi dan posredni med drugimi odličnjaki tudi »Orli«! »Orlovi«, g. Majerja, ter se mu zahvalili za izborni vodstvo tako pravi »Slovenec«. Hm, hm! Majer pa odličnjak! Za početi! Da ne bo potreba posebnega komentiranja, bi vprašali g. Majerja, bivšega direktorja tukajšnje »Narodne čitalnice«, ako se še spominja na oni večer v »Čitalnici« dvorani, ko so ga gospiče zafrkale zaradi nekega ne baš preveč laskavega izraza, in se je on nato nad njimi zadril: »Pa me pojte k tehanu satoži!«? Če se na ta slučaj ne spominja sam, pa naj prosijo svojo gospo soprogo, naj mu to pokliče v spomin, pa naj potem za to ne razbija, kakor se to baje večkrat dogaja. Da, da, ljudje ki menjajo svoje nazore čez noč zaradi samega ljubega avancementa, se pač lahko prišteva jo med »odličnjake«. Dober tek, gospod dekan! Dokler bo kaj v koritu, bo že šlo. Tudi ob našega g. župana se je obregnil »Slovenec«, ker ni šel škofu nasproti in ni padel na trebuh ter prosil za blagoslov. Sicer se je pa tudi brez župana opravilo, pravi »Slovenec«. Zakaj se pa ujedate, če se je opravilo tudi brez njega?! Ne pride nam na misel zagovarjati g. župana, ker on nastopa v vsakem slučaju pravilneje, kakor pa švigašvaga klerikalni »odličnjaki«. Rečemo pa, da je storil čisto pametno, da se ni zmešal med backe in baculje. Omenimo naj še, da je škof tako razbijal po prižnici, da so se ljudje bali, da ne bi s prižnico vred padel na tla. Na prižnici je uganjal samo politiko. Med drugimi budalostmi je trdil, da so »Sokolci« črni telovadei s črnimi dušami. Splošno mnenje je, da bi ljudstvo izgubilo še tisto malo vere, kar je imal, ako bi večkrat poslušalo »izbornega pridigarja« Antona Bonaventuro iz Ljubljane.

Turistovska koč v Kamniški Bistrici se odpravi v nedeljo, dne 22. maja ter prevzame njeno oskrbo zopet gospodična Marica Jerajeva, znana že iz lanskega leta kot izborna kuharica. V sezoni je koč preskrbljena z mrlimi in gorkimi jedili, ob gotovih časih tudi z divjačino, vedno pa z najboljšo pijačo. — Slovensko planinsko društvo je sprejelo to priprosto planinsko koč v pravo komfortno restavracijo ter s tem znatno pripomoglo k tujskem prometu za Kamnik in turistovski promet Kamniških planin. Kdor se hoče brez truda in za mal denar naučiti pristnega planinskega zraka ter priti v osrčje gorskih velikanov, naj pohiti v divno Bistrico.

Umril je v Dolenjem Logatcu po kratki, mučni boleznij gosp. Gustav Mulley. P. v. m.!

Zavedni narodni kmetje. V vasi Ledine pri Idriji je bil v nedeljo ustanovni občni zbor Ciril - Metodove podružnice. Pristopilo je takoj 120 članov, samih kmetov! — Živeli vrli možje, ki ste tako zavzeti za slovenske otroke ob meji!

Velik požar. Dne 16. maja popoldne — na binkoštni ponedeljek je bil v Radohovsi pri St. Vidu na Dolenjskem velikanski požar. Zgorele so štiri hiše in enajst drugih gospodarskih poslopj. Neutrudljivi požarni brambi se je zahvaliti, da ni pogorela vsa vas, ker je pretila prav velika nevarnost. Kako je nastal požar, se ne ve. Najbrže so zopet zažgali — otroci.

Iz St. Vida nad Vipavo. Gozdna veselica, o kateri se je že bralo v »Slov. Narodu«, da jo letos priredi bralno društvo »Sloga« v St. Vidu in tamburaški zbor bralnega društva »Tabor« iz Lozice, se je določila, da se vrši dne 29. maja. Na sporedu bo tamburanje, petje, tombola z lepimi dobroti itd. Na veselinskem prostoru bo postavljenih več šotorov, v katerih se bo lahko dobilo različne pijače in jedila po zmernih cenah, tudi kavarna ne bo manjkala. Zvečer spuščale se bodo tudi rakete in zažigal umetni ogenj. Kdor se torej želi v prijazni pomladanski naravi pošteno zabavati, naj ne zamudi lepe prilike dne 29. maja, da bi ga manjkalo v Podbrzjah. Zanašamo se, da se narodno zavedno občinstvo iz cele Vipave mnogoštevilno udeleži, ker bo s tem mnogo pripomoglo, da se bosta društvi prireditelji tembolj pospešili v prihodnjem delovanju za razvoj.

V Divači se je ustanovila na binkoštno nedeljo nova Ciril - Metodova podružnica, za kar imata glavne zasluge gđ. Pepina Mahorčičeva in g. Viktor Magajna. Šod je bil prav dobro obiskani. Glavno društvo je zastopal potovalni učitelj Ante Bag, ki je imel primeren govor. V odbor so bili izvoljeni: g. Viktor Magajna, predsednik; g. Angela Obersnelova, predsednica; gđ. Pepina Mahorčičeva, tajnica; g. Iv. Jančar, tajnik; gđ. Mihaela Zurlinijeva, blagajničarka; g. Fr. Dvigan, blagajnik. Odborniki

in odborniki so gđ. Tinka Zafredova, Antonija Perhaverjeva iz Lešet, Pavla Bošaverjeva ter gđ. Fr. Miškar, Al. Vadnal in Jos. Menk. Pregledovalca računov sta gđ. Andrej Obersnel in Fr. Ambrožič. Delegata za glavno skupščino sta gđ. Viktor Magajna in Al. Vadnal. Nova podružnica šteje že sedaj nad 80 članov. Sploh je v teh krajih izredno lepo zanimanje za našo šolsko družbo. V sosednji Lokvi obstoji samostojna lepo uspevajoča podružnica, priglasihih je več bramborčev, a znani narodni trgovci se je dal zavarovati za 1000 kron na korist družbi.

Iz St. Petra na Krasu. Tu je bil dne 17. maja zvečer ob 8. precej močan potres, ki je trajal tri sekunde.

Zgoden sad. Na binkoštno nedeljo je utrgal postajenačelnik Rainer v Rajhenburgu v svojem vinogradu prvo, popolnoma dozorelo jagodo.

»Slovensko Sokolstvo.« Ustanovni občni zbor »Sokola« v Rajhenburgu vrši se 26. t. m. ob 4. popoldne v prostorih brata Leskovskega. — V St. Janžu na Dolenjskem ustanovil se je odsek mokronoškega Sokola.

Razširjenje ljudske šole. Petrazredna ljudska šola v Leskovcu se je razširila v šestrazrednico.

Umril je v Bočni pri Gornjemgradu nadučitelj Božidar Dedič.

Slovensko gledališče v Mariboru. V soboto 21. majnika t. l. bodo ljubljanski igralci igrali angleško satirno komedijo W. Somerset-Maughama »Sebastijan veliki knez Georgijski« (Jack Staw). Opozorjamo slavno občinstvo mariborsko naj ne zamudi te krasne predstave. Glavno in naslovno vlogo igra režiser g. Nučič. Velike vloge imajo dame: g. Bukšekova, gđ. Thalerjeva, ga. Juvanova, gđ. Peršjeva in gđ. Danilova. Gg.: Bukšek, Danilo, Povhe in Molek. V nedeljo 22. majnika t. l. se vprizori izvrstna burka - noviteta znanih pisateljev Kadelburga in Presberja »Črni madež«, ki je bila vprizorjena pred komaj dobrim mesecem na dunajskem dvornem gledališču. V torek, dne 24. majnika t. l. kot zaključna predstava mariborske gledališke sezone: »Dramski in operetni večer«. Celoten program se še pravočasno priobči, predprodaja vstopnic za vse tri predstave pri urarju g. Francu Burešu, Tegetthofova ulica 33. V ponedeljek 23. majnika t. l. gostujejo člani slovenskega gledališča ljubljanskega v Ljutumu v dvorani gospe Kukovčeve pod patronanco »Murskega Sokola«, ki tem potom vjudno vabi slavno občinstvo za to izredno prireditev ljubljanskih gostov. V sredo 25. majnika gostuje na vabilo »Narodne čitalnice« v Slovenski Bistrici v tamošnjem »Narodnem domu«. V četrtek 26. majnika (Telovo) gostujejo v Ptuj v »Narodnem domu«, kjer se priredi »Dobrodolna predstava«. V petek 27. majnika gostujejo v St. Jurju ob južni železnici. V vseh omenjenih krajih se vprizori fina angleška satira »Sebastijan, veliki knez Georgijski«, ki dosega vsepovsod sijajne uspehe. Opozorjamo slavno občinstvo naj počasti naše drage goste povsod z mnogobrojnimi obiskom. Zaključiti nameravamo svoje gostovanje s Celjem, kjer prirede 3 predstave kakor v Mariboru ter obiščejo tudi Žalec in Trbovlje.

Kako v Gradcu ravna s Slovenci. Iz Gradca se nam piše: Dne 14. maja je bil pri tukajšnjem sodišču obsojen radi teške telesne poškodbe mesarski pomočnik Jožef Hajek v denarno globo 150 K. — Stvar je sledeča: Nedavno tega je v bolnišnici usmiljenih bratov neka uboga ženska z imenom Terezija Kocmut čakala pred ambulatorijem za uholobne ter se pogovarjala s svojo nečakinjo slovensko. Ravnotam je čakal tudi imenovani Jožef Hajek. Ko sliši slovensko govorico, se je razsrdil in zarentačil nad Terezijo Kocmut; ker pa mu je ta na to dala odgovor, jo je s tako silo in surovostjo sunil, da je uboga sirota padla po kamenitih tleh ter se pri tem znatno poškodovala. Tako se ravna s Slovenci v Gradcu. Nemci vedno slikajo Slovence za divje in neolike, v resnici pa noben narod ne postopa napram drugim narodom tako divje in surovo, kakor nemški.

»Fridolina«. V Dornbergu na Goriškem pase »čuke« znani župnik Lovro Točbar. »Čuki« v Dornbergu so tako surovi, da ni dobiti kmalu tako surovih kot so ti. Okoli teh »čukov« pa se je godilo še nekaj drugega, prišlo je na dan, da evete med klerikalci »fridolinstvo«. Aretirali so enega glavnih stebrov klerikalne stranke v Dornbergu, Franca Kavčiča, ki je obdolžen »fridolinstva«. Ta je v prvih vrstah klerikalcev v Dornbergu in pred kratkim ga je hvalila Gregorčičeva »Gorica«. Franc Kavčič je bil, kakor se domneva, pasiven podrešen, aktivno »semiljinski« njegove pa sedaj iščejo med katoliškimi fanti. Ta dogodek postavlja v značilno luč tisto brez-

mejno hvalisanje katoliške mladine, katerega je vedno polno klerikalni časopise. Kar je na Slovenskem pokvarjenega vse se zbira pod klerikalno zastavo, ker so tam vsakega ničvredneža veselili, samo da gre z njimi.

Iz Gor. Branice pri Štanjelu. Dan 8. maja 1910 nam bo ostal živo v spominu. Tudi podružnica sv. Cirila in Metoda iz Šmarj ga ne bode pozabila. G. blagajnik omenjene podružnice je gotovo zadovoljen z gmotnim uspehom. Ta dan se je pri nas vršila veselica in ples v korist družbe sv. Cirila in Metoda. Za lep in gmoten uspeh pa gre zahvala vrlim Sokolom iz Trsta in njegovemu Sokolskemu pevskemu zboru. Tako lepega petja v naši krasni dolini še nismo slišali. Upamo, da nas bodo še kdaj obiskali. Škoda, da ni bil dan lep. Marsikateri se je bil namenil nas počastiti s svojim prihodom, a kaj, ko se je vedno pripravljalo k dežju, dokler se ni zvečer z vsilo ulilo. Hvala tudi g. Mesesnelu iz Vipave, ki je podaril 1 K, ker se ni mogel udeležiti. Iz istega vzroka je podaril g. Maks Ukmar iz Avbera 2 K. Tudi g. Filip Semeč iz St. Vida ni skoparil. Pri plesu je podaril 20 K. Hvala vsem darovalcem in onim, ki so nas na katerikoli način podprli.

Mati in sin. Poročali smo opeotvano, da je v Trstu neki Brajko umoril svojega prijatelja Abrahama in svoje dejanje tudi priznal. Ta Brajko je sedaj preiskovalnemu sodniku razkril, da je Abrahama umoril po naročilu njegove matere. Ta je Brajku obljubila 600 K, da umori njenega sina, ker je ta materi bralnil, da bi se poročila s svojim ljubimcem.

Društvo jugoslovanskih mediceincev na Dunaju. Na občnem zboru dne 13. maja izvoljeni odbor se je konstituiral sledeče: predsednik: Vekoslav Zalokar, podpredsednik: Vladimir Mihajlov, I. tajnik: Franjo Rajski, II. tajnik: Fran Virant, blagajnik: Vladimir Bočarov, knjižničar: Ivan Pintar, gospodar: Leonard Fichtner, Stevo Ilić, Milan Jovanović, namestniki: Ivo Fras, Janaki Nikolov, Niko Grubišić, pregledniki: Slavko Petrović, Filip Kišov, Josip Tavčar, Ivo Kandijaš.

Amerikanske novice. Ponesrežil se je v Delagui, Colo. Ivan Slavec, doma iz Bače, fara Knežak. Zasulo ga je kamenje tako, da je bil v eni uri mrtev.

Elektrodiograf »Ideal«, hotel pri »Maliču«, zraven glavne pošte ima od srede, dne 18. maja do petka, dne 20. maja 1910 sledeči spored: Lov na bele medvede na severnem tečaju. (Po naravi.) Prepozno spoznanje. Abesinski pogreb. (Po naravi.) Sovraštvo. (Zgodovinska drama iz zaroče Pazzijev proti Medicijem.) Mogočen nasprotnik. (Komično.) — Dodatek k predstavam ob 8. zvečer, trajajoči približno 2 uri: Uhajajoči dojenčki. Sanje o potovanju. (Drama.) Boječ. (Komično.) — Vsak torek in petek od 6. do 10. sodeluje slavna »Slovenska Filharmonija«.

Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske od 1. do 7. maja. V tem času se je rodilo 23 otrok. Umrlo je 22 oseb, med njimi domačinov samo 13. Umrli so 2 za škrlatno, 4 za jetiko, 1 vsled mrtvouda, 1 vsled samomora in 14 za različnimi boleznimi.

Zaklalo se je v mestni klavnic od 1. do 8. maja 89 volov, 10 krav, 6 bikov, 3 konji, 167 prašičev, 211 telet, 25 kostrunov in 103 kozlič. — Upeljalo se je zaklane živine: 1 prašič, 44 telet, 39 kozličev in 545 kg mesa.

Sam je šel v past. Ko je v nedeljo ponoči šel po Sv. Petra cesti nek solicator, ga je v bližini kavarn »Avstrijca« napadel nek individij z velikim kuhinjskim nožem. Napadalec je gospoda hotel z nožem zabosti, a se je ta hitro izognil in podal v beg po Sv. Petra cesti, kjer je skočil v gostilno pri »Znamenju«. Ko je čez nekaj časa zapustil gostilno in šel dalje po Sv. Petra cesti, je naenkrat zopet zagledal, da teče dotični individij za njim z nožem. V strahu pred napadalcem je solicator tekel naravnost na stražnico pri Sv. Petru cerkvi, kamor mu je sledil tudi mož z nožem v roki, ne da bi opazil, kam je zašel. Naenkrat sta skočila vanj tam se nahajajoča stražnika in mu odvzela nož. Ko sta ga pozneje privedla na osrednjo stražnico, se je dognalo, da je dotični Ivan Pregelj, 26 let star, zidarski pomočnik iz Rend pri Gorici in da ga tudi tukajšnje c. kr. okrajno sodišče že tri leta zasleduje zaradi goljufije. Odali so ga zaradi nevarne grožnje v zapore deželnega sodišča.

Pri topeh ranjen je bil v Kočevju delavec Ivan Glasič. Udarjen je bil s železnim orodjem po glavi, tako, da mu je pošla lobanja. Prepeljali so ga s silo v južnega kolodvoza s rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

12

nici, 2 K; Böhmi Albina, učiteljica, št. Jur ob južni železnici, 2 K. — Zugmeister Ludovik, trgovec, Sest Jur ob južni železnici, 5 kron. — Skupaj 521 K.

»Podpornemu društvu za slov. visokoležale na Dunaju« so darovali: 100 K: Tržaška posojilnica in hranilnica; po 50 K: Centralna posojilnica v Gorici in Hranilnica in posojilnica v Smarju; 40 K: Posojilnica v Radgoni; po 20 K: Ravnateljstvo zastavljajalnice in z njo združene hranilnice, Gorica, Posojilnica v Konjicah in Savinjska posojilnica v Zalu; po 10 K: Matija Zamida, ravn. dež. uradov in Fran Žužek, višji inženir v Ljubljani; po 5 K: Juri Detiček, c. kr. notar v Celju, Peter Novak, c. kr. prefekt v p. Kamna gorica, Stefan Podboj, c. kr. prof., Celovec, Alfons Vales, c. kr. prof., Maribor, Hran. in posojilnica, Izlake in neimenovan duhovnik, po 3 krono: Mat. Ražun, župnik, St. Jakob v Rožu; po 2 K: Viktor Engelmann, Smartno v Tuhinju in G. Vidic, Lukovica. Skupaj 357 K. Darove sprejema blagajnik Ivan Luzar, nadrev. juž. žel. v p., Dunaj III. Reiserstr. 27.

Poslano.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti težkočam prebivanja in vsem nasledkom mnogega sedenja in napornega duševnega dela je uprav. neobhodno potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz prašek“, ker pliva na prebavljanje trajno in uravnavno ter ima olajševalen in topilen učinek. Skatljica velja 2 K. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar **A. MOLL**, c. in kr. dvorni zalagatelj na **DUNAJU, Tuchlauben 9.** V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati **Moll-ov preparat**, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 3 29

Mnenje gospoda dr. V. Urmanova Rachovo. Gospod J. Serravallo, Trst.

Izdelek Serravallovo kina - vino z železom mi je pokazalo izvrstne uspehe pri maočravnih bolnikih po malariji. Ta bolezen je v naših obilnavskih krajih jako razširjena in rekonescenti dobe v Vašeni izdelku imeniten krepiel pomoček, ki obnavlja rdeča krvna telesa, katera uničujejo Laveranovi parasiti. Rachovo, 26. oktobra 1909.

Dr. Urmanov.

Priporočamo našim rodbinam **kolinsko cikorijo.**

Kaj je Kufeke Najbolj preizkušeno in od prvih avtoritet ter tisočev praktičnih zdravnikov tuzemstva in inozemstva priporočeno živilo za zdrave in na želodcu bolne otroke in odrasle; ima veliko živilno vrednost, pospešuje tvoritev kosti in mišic, ureja prebavo in je v rabi ceneno.

Zlata svetinja Berolin, Pariz, Rim itd. Dobiva se povsod. **Sevadin** Izdeluje: **O. SEYDL** Stritarjeva ulica 7.

Dr. J. Z., zobozdravnik, Moravska Ostrava. Natančno in temeljito sem preizkusil Vašo ustno vodo in Vaš zobni prašek, ki ju že dolgo rabim sam kakor tudi moji bolniki, zato Vam z veseljem izražam svoje mnenje: Ustnih vod in zobnih praškov se nahaja veliko, toda v resnici dobrih je zelo malo. Bolniki naj se torej poslužujejo le onega sredstva, o katerem je preizkušnja in večletna raba izpričala, da je v resnici dobro. toln je: **Seydlin**.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljša priznana **Tanno-chinin tinktura za lase**

katera okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodilom 1 krono. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici. Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod itd.

Oež. lekarna Milana Leustekna v Ljubljani Rosljova cesta št. 1. poleg novosgrajenega Fran Jožefovega jubil. mosta.

Nekada bogata ne koristi tako bogat kot požirek pristnega „**FLORIAN**“

Človek! Pomni treh besed:

želodca red!

Postavno varovano.

Zahvala.

Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice je darovala revnim otrokom tukajšnje šole za šolske potrebščine 40 K. Za velikodušni dar se ji podpisano šolsko vodstvo v imenu šolske mladine najpričnejše zahvaljuje. Hrušica pri Ljubljani, 17. maja 1910. **Ivan Lokar**, nadučitelj.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. maja: Jakob Andrejak hišni posestnik, 87 let, Velika žolnarska ulica 9. Dne 14. maja: Viktor Bešter, delavčev sin, 1 mesec, Sv. Petra cesta 62a. — Marija Cirman, zasebnica, 57 let, Radeckega cesta 11. — Karolina Zor, zav. uradnika žena, 56 let, Marije Terezije cesta 11. — Terezija Pušnik, pomožna usmiljenka, 44 let, Radeckega cesta 11. Dne 16. maja: Ivana Cirman, bivša natakarica, 32 let, Radeckega cesta 11. — Helena Ažman, bivša delavka, Radeckega cesta.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 305-2.		Srednji zračni tlak 736-9 mm			
Maj.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
16.	2. pop. 9. zv.	731.4 732.1	21.7 13.2	sr. jz.ah. sl. jz.ah.	del. oblač. jasno
17.	7. zj.	732.3	11.1	sl. svzhod	jasno
18.	2. pop. 9. zv.	732.6 733.1	21.1 14.3	p. m. jz.ah. sr. jz.ah.	pol. oblač. jasno
19.	7. zj.	733.5	11.4	sl. svzhod	jasno

Srednja predvečerajska temperatura 14.7°, norm. 14.2° in večerajska 15.5°, norm. 14.3°, Padavina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

Rozike Jehadin Izredno tem potom najtoplejše zahtevalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so v tako obilnem številu sprejeli drago nam najnico na njeni zadnji poti. V Ljubljani, 17. maja 1910. **Željoča rodbina Jehadin.**

2mlinarja

oprajma takoj v službo **Jakob Traun**, mehanični mlina, Glince pri Ljubljani. 1770 Plača po dogovoru.

Železnato vino

lekarja Piccolija v Ljubljani, c. in kr. dvorni založnik, pa-pežev dvooni založnik, vsebuje za slabo-krvne in nerazvite osebe, za blede, slabotne otroke, lahko prebavljiv železnat izdelek. Polovična steklenica K 2—. Poštni zavoji (4 steklenice) franko zavoji in poštnina, stane K 840. Naročila po povzetju.

H. Suttner Ljubljana, **Mestni trg** nasproti rotovža. Priporočamo svojo bogato zalogo najfinjših in najnovejših žepnih, kakor salonskih ur, juvel, zlatnine in srebrnine, raznih pripravnih daril iz kina srebra. Blago najfinjše vrste. Cene najnižje.

K. Novotný tovarna za stroje in livarna **Praga — Vysočany** dobavlja spec. celo opremo za opremljavo, pekarstvo in cementar-ske zavode, droljivce, tramvaj-ske, banje za impregniranje lo-penke. Armature in dvigovalce. Velika izbira potnih strojev vodo v zalogi. Telefon št. 1927. 1753

Trgovskega zastopnika

solidnega in rednega, ki je dobro vpeljan pri gg. trgovcih in drogisti-h išče za Ljubljano in okolice **J. Plinášek**, tovarna za sveče in toaletna mila v Kralj. Gradcu (Kralj. Češko).

zastopnika

ki potuje po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem. 1769

Prodajalna

na Jurčičevem trgu 3 se odda z opravo vred **v najem.**

Več se izve v „**Narodni tiskarni**“.

Pozor kovači,

ki so dovršili podkovsko šolo! Odda se takoj za več let v najem dobro vpeljana

kovačija

v kateri je skoraj vse orodje, kar se ga rabi. V kovačiji sta dva ognja. Kovačnica stoji na zelo prometnem kraju, kjer se razloži skoro vsak dan do 50 vozov žaganic iz Milanovega vrha — Več pove lastnik **Franco Mulec**, gostilničar in posestnik v Pudobu, pošta Stari trg pri Rakeu. 1701

Pristno brnsko blago

Spomladanska in poletna sezija. **KUPON** metrov 3-10 dolg 1 kupon 7 kron 1 kupon 10 kron 1 kupon 12 kron 1 kupon 15 kron 1 kupon 17 kron 1 kupon 18 kron 1 kupon 20 kron za popolno moško obleko (suknja, hlače, telovnik) stane samo Kupon za črno salonsko obleko K 20— dalje blago za povrhnike, turistovski loden, svilnate kamgarne itd. razpošilja po tvorniških cenah kot solidna in poštena vrlo znana **Zaloga tvornice za sukno Siegel-Imhof v Brnu** Vzorec gratis in franko. Od tega, da direktno naročajo blago pri firmi Siegel-Imhof na tvorniškem kraju, imajo privatni odjemalci veliko prednost. Zaradi obilga prometa vedno največja izbira popolnoma svežega blaga. Stalne najnižje cene. Tudi najmanjša naročila se izvrše najpozorneje in natančno po vzorcu. 601

Povejte vsem damam da je

LANOL

najfinjše in najboljše **toaletno milo**, ki osvježuje in lepiti polt.

Edini izdelovatelj **J. Plinášek**, c. kr. dv. založnik, Kralj. Gradcu na Češkem.

V Ljubljani ima »Lanol« v zalogi **Vaso Petrič** na Mestnem trgu. Kna velja 70 vin, trije kosi 2 K.

Dekle se išče in prodajalnica blaga in za gostilne. Več po dogovoru, 1673 v Škocjansko št. 6 pri Mokronogu.

Odda se prodajalna

z mešanim blagom radi odpotovanja na Glavnem trgu v Novem mestu. Več se izve pri **Simnu Bergantu** v trgovini istotam. 1765

Moderna nova hiša

visokoprtilična, dvonadstropna, z žlahtnim sadnim vrtom, se pod ugodnimi pogoji in ugodni ceni prodaja. Več se izve pri posestniku v **Grogoričevi ulici št. 11 v Ljubljani**.

Prav izdaten

postranski zaslužek

nudi inteligentnim osebam popolnoma nov sistem zavarovanja. 1764 Dopisi pod „**Lahka služba**“ na tukajšnji glavno pošto proti vročil-nemu listu.

Sprejemem zanesljivo

blagajničarke

v špecerijsko trgovino na Predovičevem selu. 1773

Ilija Predovič v Ljubljani.

Hiša z gostilno,

lepim senčnatim vrtom in dvoriščem, se radi boleznij po prav nizki ceni in pod ugodnimi pogoji **takoj prodaja**. Izve se v **Novem Udmatu 83**, pri Ljubljani. 1762 Posredovalci izključeni.

Majhno stanovanje

z 1 sobo in kuhinjo in stanovanje

z 2 sobama in kuhinjo ter hlev za 3 konje

se odda za avgust na Tržaški cesti 7/9.

Neprimerno

dobre slasti je zrnata kava do polovice zmešana s

Schikovo rženo kavo

Slastna pijača! Velik prihranek! 5 kg ržene kave za K 4— pošilja franko po povzetju **Mihael Valentin Schik** Dunaj VII/3, Lerchenfelderstrasse štov. 67. 3867

Pozor! Pozor!

Najboljši in najcenejši dobavni vir za nove

brastove sode

vseh vrst in velikosti je Prva hrvaška tovarna za sode v Novski, katera ima svoje lastne hrastove gozde.

Edine zastopstvo in zaloga za Kranjsko, Koroško in Štajersko pri trdnji

M. Rosner & Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne Union, preje Ruder. Študi na razpisu!

Izurjenega mlinarja

sprejme v paromlin
M. Vreth, lika vas, pošta Ig-Studenec.
Plača po dogovoru. 1747

Pređa se iz proste roke 1745

hiša s trgovino

z mešanim blagom, gostilno, tobakarno in žganjarno. Hiša je v dobrem stanju, leži ob državni cesti, in je dobro obkrožena. Oddaljena je le 10 minut od železniške postaje na Tolminskem. Cena po dogovoru. — Ponudbe na H. Skodnik, Via della Bianca 362, Gorica.

Št. 8379.

Razpis službe.

Na Slovenski trgovski šoli v Ljubljani je namestiti z začetkom šolskega leta 1910/11

rednega učitelja slovenščine in nemščine.

Prosileci morajo imeti vsaj izpit za meštanske šole. Pri sicer enakih pogojih daje prednost obsežnejša usposobljenost. Primerno opremljene ponudbe je vložiti

do 20. junija t. l.

pri podpisnem deželnem odboru.

Deželni odbor kranjski v Ljubljani,

dne 4. maja 1910.

1699

Nc. 155/10-1

Razglas.

Dne 23. majnika 1910 ob 11 uri dopoldne vršila se bude v hiš podpisanega c. kr. notarja Sodna ulica 2. l.

javna prostovoljna dražba hiše gosp. Riharda Schoberja v Ljubljani Dunajska cesta št. 6.

Izključna cena znaša 110.000 K pod katero se hiša ne proda. Pogoje, zemljiškoknjižni izpis in posestni list upogledati je v pisarni podpisanega sodnega komisarja Sodnijska ulica št. 2 I. nadstropje. Tam se dajejo zaželjena pojasnila.

V Ljubljani, dne 14. majnika 1910.

Ivan Plantan
c. kr. notar kot sodni komisar.

Pozor!

Preselitveno naznanilo.

Pozor!

Modni salon za damske klobuke

Ozmec & Vičič

se nahaja od danes naprej

v Šelenburgovi ulici šte. 4

(poprej Drag. Hribarja papirna trgovina) poleg Kazine.

Proseč obilnega obiska se priporočata vdani

Pepina Ozmec & Ivanka Vičič.

Gospodje se sprejmejo na brano in stanovanje.

Kje, pove upravništvo »Slov. Narod«.

Na dobele in drobne po nizkih cenah priporočam svojo bogato založeno

trgovino

z galanterijskim in vseh vrst kramarskim blagom in pleteninami.

Devocionalije

in vse vrste blago za božja pta. Tvarniška založba kranj. glavnihov.

Anton Skof

»Kmet Jovančičev naseljenik«

Dunajska c., v bližini gostilne »St. 6«

Čestiti o blagovnem zastopni in poštne proviz. 1045

Union

Kdo želi imeti dobro uro, naj zahteva z znanjem

ker se ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

Fr. Čudnu

uravaru in trgovcu v Ljubljani.

Delničar in zastopnik švicarskih tovarov »Union« v Biele in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti.

Svetovno znane najfiniješe blago po najnižjih cenah.

Knjigovodja

Poudniki zavarovalne stroke imajo prednost. Vstop in plača po dogovoru.

Sprejme se tudi ženska moč.

Ponudbe na upravništvo tega lista pod »Št. 1.« 1592

Ivan Bizovičar

umetni in trg. vrtnar

Ljubljana, Kolezijske ul. 16

izvršuje

šopke, vence in bukete

1542

za razne prilike.

Delo umetniško okusno in po solidnih cenah.

Prodaja cvetlice, cvetlično grmičevje in mlada drevesca (hruške, jabolka) itd.

Naročila na deželo hitro in vestno.

VEČ 400 SODI NA

uziva Humpolec glas suknarsko gradla

Najbolje suknarstvo v Evropi

nudi turška

ANT. TOMEČ

izvoz suknarstva u Humpolcu (Česka)

Uzorič

Ceno Posteljno Perje

1 kg sivega skubljenega perja K 2 polbelega K 2-80, belega K 4, finega K 6, najboljšega skubljenega K 8, sivega puha K 8, belega 10, K prsnega puha K 12, od 5 kg nadale poštne prosto.

Dovršene postelje bogato napolnjene, iz zelo gostega jako trpežnega rdečega, modrega, belega ali rmenega inlet-nanking-bla, 1 pernica velika 180x116 cm z 2 blazinama, velikost 80x58, napolnjena z jako lepim mehkim perjem K 16, s polpuhom K 20, s puhom K 24; posamezne pernice K 12, 14, 16; vzglavnica K 3, 3-50, 4. — Pernice 180x140 cm velike K 15, 18, 20; vzglavnica 90x70 ali 80x80 cm K 4-50, 5, 5-50. Spodnja pernica iz gradla 180x116 cm K 13, 15, razpošilja proti povzetju poštne prosto pri naročilu od 10 K dalje.

M. BERGER

»Vešenici šte. 1012, Češki les.

Za neugajajoče denar nazaj ali se blago zamenja. Ceniki o žimnicah, odejah, prevlekah in vsem drugim postelnim blagom zastoj in poštne prosto. 3653

Koncerti Slovenske Filharmonije

se vrše do 15. septembra

vsak dan v hotelu »Tivoli«

Začetek ob nedeljah in praznikih ob 1/2 10. dopoldne, 3. popoldne in 7. zvečer. Ob delavnikih ob 3. popoldne in 7. zvečer. Vstopnina vslelej prosta.

Stanovanje

s 3 sobami in balkonom v I. nadstropju v Knaflövi ulici šte. 5 se odda za avgust.

V e č

kleparskih pomočnikov in 2 vajenca sprejme Simon Negro, klepar v Cerknici.

Tekstilna stroka.

Spreten, na štajerskem, koroškem, kranjskem dokazano dobro uveden, zmožen tudi slovenskega jezika, ki bi si rad ustanovil dosmrtno službo se sprejme ob visoki plači pri praški manipula-cijski trgovini s kurentnim blagom. Natančne ponudbe pod »P. V. 1200« na naslov Rudolf Mosse, Praga. 1752

št. 8921.

Razpis.

Za zgradbo vodovoda Cerknica-Rakek in okolica na 364.000 K proračunjena dela in dobave se bodo oddale potom javne ponudbene obravnave. Pismene, vsa dela zapopadajoče ponudbe, z napovedbo popusta ali doplačila v odstotkih na enotne cene proračuna, naj se predlože

do 11. junija t. l. ob 12. opoldne

podpisnemu deželnemu odboru.

Ponudbe, katere morajo biti kolkovane s kolkom za eno krono, dopolniti je zapečaten z napisom: »Ponudba za prevzete gradbe vodovoda Cerknica-Rakek«.

Ponudbi mora biti dodana izrecna izjava, da pripozna ponudnik stavbne pogoje po vsej vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razen tega je dodati kot vadij še 5% stavbnih stroškov v gotovini ali pa v pupilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrecno pridrži pravico, izbrati ponudnika ne glede na višino ponudbene cene, oziroma, če se mu vidi potrebno, razpisati novo ponudbeno razpravo.

Načrti, proračun in stavbni pogoji so na ogled ob uradnih urah v deželnem stavbnem uradu, kjer se tudi oddajajo za znesek 8 K.

Deželni odbor kranjski.

Št. 14928

1766

Razglas.

Radi oddaje

mizararskih del in okovja, pleskarskih, steklarskih in slikarskih del ter dobave solnčnih plah za novi prizidek mestnega deklishega liceja v Šubičevi ulici

vršila se bo pri podpisnem mestnem magistratu v pisarni stavbnega urada

javna pismena ponudbena razprava

dne 25. maja 1910 ob 10. uri dopoldne.

Načrti, proračuni, stavbni pogoji in vsi drugi pripomočki so pri mestnem stavbnem uradu ob navadnih urah vsakemu na vpogled.

V ponudbi je navesti enotne cene ter na podlagi teh proračunjenih skupne stroške v številkah in besedah.

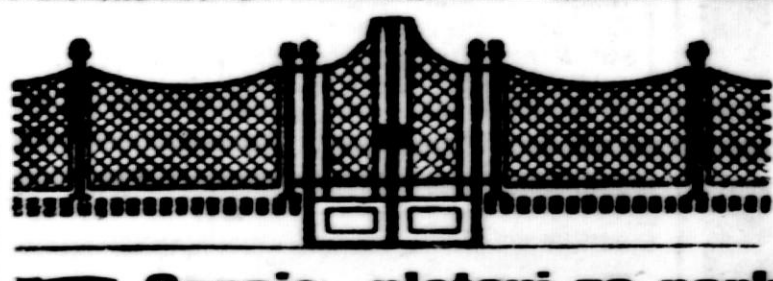
Po končnem skupnem znesku opremiti je ponudbo s 5% vadijem in jo do določenega roka zapečateni izročiti pri mestnem stavbnem uradu.

Določa se pa izrecno, da se na ponudbe, ki ne bodo vstrezale povsem razpisnim pogojem, ali ki se bodo pogojno glasile in bodo prekasno vložene ne bodo oziralo.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 17. maja 1910.

Zupan: Iv. Hribar.

Hutter & Schrantz d. d.

Dunaj, Mariahilf in Praga-Bubna.

Ograje, plotovi za parke za divjačino, bo-deča žica, žičasti modroci, železni posteljniaki.

Proračuni zastoj!

1096

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, v vsakem oziru novodobno urejena, izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bude, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom, iz zagrebske tovarne.

d. Zaga V Y 1102, 5:9 L V.

Tovarniška znamka.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Delniška glavica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond 400.000 kron.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dve vloge po št. 14

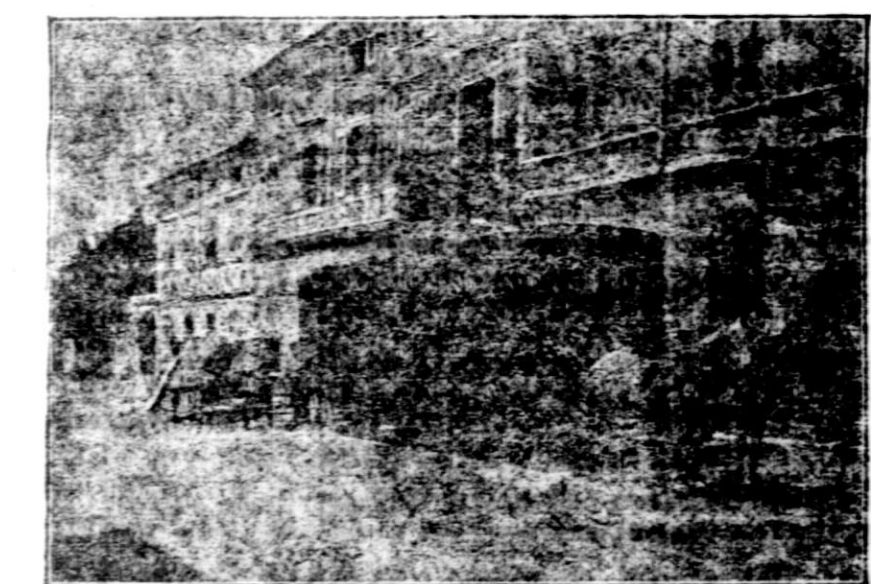
4 1/2 %

Sprejema prijave na subskripcijo delnic ljubljanske kreditne banke za delničarje a K 420—, za nedelničarje a K 450— do 31. maja 1910.

Častitim damam
za spomladansko sezijo
modni salon
F. JUST-MASCHKE
z veliko izbiro damskih in otroških klobukov
po znano nizkih cenah.
Sprejemajo se popravila in se točno izvrše. Žalni klobuki vedno v zalogi.

Zavod za pohištvo in dekoracije
FRAN DOBERLET
Ljubljana, Frančiškanska ulica 10.
Ustanovljeno leta 1857. Telefon št. 97.
Pohištvo vsake vrste od najenostavnejših do najumetnejših. Skladišče tapet, obokov in okenskih karnis, zavese in preprog. Velika izbira pohištvenega blaga itd. Enostavne in razkošne zenične opreme v najsolidnejši izvršbi. Uredba celih hotelov in kopališč.

Tople in lužne kopeli kopališče Stubica na Hrvaškem.
Postaja Zabok in postajališče Zagorjanske železnice Kopališče Stubica.
Sezija od 1. maja do 30. oktobra.
Topli vreli 53° C toplote in lužne kopeli so pripravne posebno za zdravljenje protina, revmatizma, ischias, dalje ženskih bolezni, kroničnih katarjev, ekzudatov, živčnih bolezni, kožnih bolezni, prebodelosti. Najboljša poraba vrele vode, enakost onemu v Francovih varih. Kopališki zdravnik. Zdraviliška godba. Prekrasen gozdni park, najlepša okolica. Najcenejša brezkonkurenčna prav dobra prehrana in stanovanje.
RADIOAKTIVITETA.
Soba od K 1— naprej. Pojasnila in prospekte daje kopališka uprava kopališča Stubica na Hrvaškem. Pošta Zabok. Brzojavna postaja Stubica. Postaja za interurbani telefon.

Prvi goriški prevoz pohištva
Lastni zaprti vozovi različne velikosti. Gre tudi v hribovite kraje! Železen voz za stroje vsake teže in za drugo blago. Cene zmernе. 1710
Gašpar Hvalič,
spediter v Gorici,
Via Vittorio Alfieri št. 5.
Telefon št. 127.

TRUBAR
Krasna umetniška reprodukcija v več barvah
znamenite Groharjeve slike
Primoža Trubarja
ustanovitelja slovenske književnosti
visoka 66 cm in široka 55 cm je najlepši okras vsake slovenske hiše. Ta reprodukcija je sploh najlepša in najdovršenejša kar jih imamo Slovenci.
Cena s pošto K 3.20.
Dobiva se v
Narodni knjigarni
v Ljubljani, Prešernova ulica št. 7.

Ivan Jax in sin
v Ljubljani
Dunajska cesta 17
priporoča svojo bogato zalogo
voznih koles.
Šivalni stroji
za ročno in obrt.
Brezplačni kurzi za vezanje v hiti.
Pisalni stroji „ADLER“.

J. Zamljen
čisti in popravila
v Ljubljani, Dunajska cesta 13
se priporoča za vse v svojo stroho
splošno bč.
Izdeluje prave gorske in
televalške čevlje.

Pozor trgovci!
Prodaje se
valed dolgotrajne bolezni ravno na
novo postavljeni
trgovinski prostori
za trgovino z mešanim blagom, z de-
željnimi pridelki, trgovino s senom,
zalogo piva itd. Trgovina ima 4 krasne
izložbe, dvojna steklena vrata, mostno
tehtnico ter stiskalnice za seno. Vse
to se nahaja v lepem trgu na Spod-
njem Štajerskem na najboljšem prostoru
ob glavni cesti tik farne cerkve in ko-
lodvorske postaje.
Več pove upravnništvo „Sloven-
skega Naroda“.
1732

Modni salon
Častitim damam priporoča
: klobuke :
le najfinejšega okusa
Jda Škof - Vanek
:: Pod Trančo. ::
Žalni klobuki vedno pri-
pravljeni. Tako tudi venci
s trakovi in razne cvetlice,
:: črna izgotovljene. ::

Pristni kranjski lanenooljnati firnež
Oljnate barve
v posodicah po 1/2, 1 kg
kakor tudi v večjih posodah.
Fasadne barve
za hiše, po vzorcih.
Slikarski vzorci
in papir za vzorce.
Šaki
pristni angleški za vozove,
za pohištva in za pode.
Steklarski klej
(ok) priznane in strokovno
preizkušene najboljši.
Karbolinej prve
vrste
Mavec (gips)
za popravila in za stavbe.

Čopiči
domaćega izdelka za zidarje
in za vsako obrt
priporoča
Adolf Hauptmann
v Ljubljani.
Prva kranjska tovarna
čistih barv, barvanje, lakov
in steklenih stekla.
Zahtevajte cene!

Razpis službe.
Na Slovenski trgovski šoli v Ljubljani je popolniti z začetkom
šolskega leta 1910/11
 mesto rednega učitelja trgovskih predmetov
Zahteva se izpit za učitelja na nižjih trgovskih šolah.
Primerne opremljene prošnje je vložiti
do 20. junija t. 1.
pri podpisnem deželnem odboru.
Deželni odbor kranjski v Ljubljani,
dne 4. maja 1910. 170c

Ferdo Primožič
mizar, Ljubljana, Rimska cesta št. 16,
zastopnik prve domače tvornice parketov
Fran Kotnik, Verd-Vrhnika
1482
priporoča
vsake vrste furniranih in masivnih parketov, brastovih in bukovih deščic.
Cenik na zahtevo brezplačno.
Prevzema polaganje parket in deščic, popravila starih in likanje z voskom
po najnižji ceni — delo solidno.

Razglas dražbe.
V zapuščinski reči pozamrlim gospodu kanoniku **Fettich Frankheimu**
vršila se bode vsled dovoljenja c. kr. okrajne kot zapuščinske sodnije v Ljubljani
z dne 10. majnika 1910 št. A I. 93/10-19
prostovoljna javna dražba dragocenosti,
korarske verižice, 2 velikih prstanov, hišne oprave
v cenilni vrednosti 634 K in 540 K
dne 21. majnika 1910 ob 10. uri dopoldne
v hiši št. 6 pred Školijo I. nadstropje.
Dotični predmeti prodali se bodo le za ali nad cenilno vrednost, kupnino
imajo kupci takoj v roke sodnega komisarja vplačati in kupljene stvari odstraniti.
V Ljubljani dne 14. majnika 1910.
Ivan Plantan.

Knjige s slikami za otroke:
Deca roma okrog doma, broš. . . K —24
Naše domače zivali, broš. . . —40
Noctova barka broš. . . 1-50
Kaj pripoveduje čarovnica, broš. . . 1-20
na lepenki . . . 2-40
Podobe iz zivalstva, broš. . . —80
(Leporello) . . . 1-50
Pavluša in nusa . . . 1-60
Palčki Poljanci . . . 3-60
Radost malih, broš. . . —40
Snegulčica, broš. . . 1-20
na lepenki . . . 2-40
Trnjeva rožica . . . —60
Vesela mladina, broš. . . —80
Vesela družica . . . —70
Zlata radost . . . —40
(Leporello) . . . 1-50
Živali naše prijateljice, broš. . . —70
Modri Janko . . . 2-40
Knjige za slikanje:
Tuckov, Zaklad za otroke . . K 1—
Otroški vrtec . . . 1—
Za kratak čas . . . 1—
Mladi umetniki . . . 1—
Mladinski opisi:
Amicis: Srce, 4 zvezki à 40 h K 1-60
Andersen: Pravljice za mladino, . . . 1—
vez. . . 1—
Brinar: Medvedji lov. Čukova go-
stija, kart. . . —80
Campe: Odkritje Amerike . . . 2—
Cegnar Fr.: Babica. Povest . . . 1-20
Cigler Janez: Sreča v nesreči . . . —76
Freuensfeld Jos.: Venček pravljic
in pripovedi . . . —40
Gangl Eng. Pisanice . . . —50
Zbrani opisi za mladino . . . 1—
Hubad Fran: Pripovedke za mla-
dino I in II. sv. à 40 h . . . —80
* * Knjižica za mladino 21, 24 zv. à K —50
13, 14, 26, 29, 30, 31 zvez. à „ 1—
27 in 28 zvezek à „ 2—
* * Kapitan Žar ali klet v tihem
morju, vez. . . 1-20
Kočevar F.: Milinarjev Janez. . . —86
Zgodovinska povest . . . —86
Kosi Ant.: Zlate jagode. Zbirka
basni, vez. . . 1—
Spisi Kristofa Šmida:
Ljudevit Hrastar: Gobček . . . —80
Jozafat: Kraljevi sin Indije . . . —80
Pridni Janeček in hudobni Mihec . . 1—
Kanaček. Kresnica. Kapelica v
gozdu . . . —60
Slavček . . . —60
Ferdinand . . . —90
Jagnje. Starček z gore . . . —80
Pirhi. Ivan turški suženj. Krštan-
ska obitelj . . . —80
Hmeljevo cvetje. Marijina podoba . . —80
Ludovik, mladi izseljenec . . . —80
Najboljša dedščina. Les ni križ . . —60
Roza Jelodvorska, broša . . . —80
vezan . . . 2—
Sveti večer . . . —80
Sto malih pripoved za mladost . . —80
Nedolžnost preganjana in poveli-
čana . . . —40
Nove pravljice iz 1001 noč, vez. . . 2—
Spisi Mišjakovega Jalka, vez. . . 1—
Rapi A.: Mladini, vez. . . 1—
Dane, vez. . . 1—
Trošt Ivo: V srca globini. Povest,
vezana . . . 1—
Na rakovo nogo, vez. . . —80
Zupančič Oton: Pisanice. Pesmi
za mladino . . . —80

Narodna knjigarna v Ljubljani
Prešernova ulica štov. 7.

Prva kranjska izvezna pivovarna in sladarna na Vrhniki
priporoča svoje izborne izdelke.
Naročila sprejema tudi Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

☒ ☐ ☒
Cementne cevi
v vseh dimenzi-
jah, barvaste
plošče itd.
☒ ☐ ☒

Kranjska betonska tvornica Tribuč & Komp.

v Ljubljani.

☒ ☐ ☒
Stopnice,
balkone, spo-
meniki, stavbni
okrasni itd.
☒ ☐ ☒

Podjetje betonskih stavb
Bratje Seravalli & Pontello
Slomškove ulice šte. 19. Ljubljana.

Kiparstvo in tvornica umetnega kamna.
Različna kamnoseška dela iz umetnega kamna, izvrševanje cementnih cevi, stopnic, postamentov, balustrad, strešnih plošč, raznovrstnih plošč za tlakanje teras, vodometov, korit in vodovodnih mušljev, korit za konje in govedo, ornamentov, kipov, fasad, plošč in desk iz mavca za stene in strope. — Zaloga kameninastega blaga in samotne opeke.
Vsa dela so solidno in strokovnjaško izvedena. Cena najnižja.
Jamstvo. Zastopnik svodov patent „Thru“.

Večjo množino že rabljenih vendar še dobro ohranjenih slovenskih

knjig

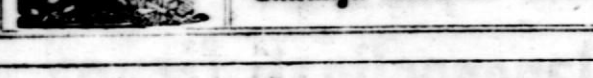
iz raznih panog književnosti, ki bi bile primerne za napredno čitalnico kupi „Klub pisarjev“ v Radečah pri Zid. mostu. Ponudbe z navedbo vsebine in cene knjig naj se blagovolijo poslati omenjenemu klubu.

ANTON BAJEC

naznanja sl. p. n. občinstvu, da se nahaja njegova
vrtnarija
na Karlovski cesti 2,
cvetlični salon

pa
pod Trančo.
Izdelovanje šopkov,
vencev, travkov itd.
Okusno delo in zmer-
ne cene.

Velika zaloga
suih vencev.
Zunanja naročila točno.

Delavce za kuhanje oglja

išče do deset družb
tvrška Horaček & Radošević, Sušak pri Reki.

Prva slovenska veletrgovina z železnino
in poljedelskimi stroji

Fr. Stupica, Ljubljana

Marije Terezije cesta št. 1

priporoča
bogato zalogo raznovrstne želez-
nine, stavbnih potrebščin, motorjev,
kosilnih strojev „Deering“, želez-
nih blagajen itd.

Najnižje cene in solidna postrežba!

Modni salon

M. Sedej-Strnad

priporoča cenjenim damam
klobuke le najfinejše izvršbe.
Žalni klobuki vedno v zalogi.
Palača Mestne hranišnice. Prešernova ulica.

Zelo ceno!
Priporoča se
M. Kristofič-Bučar
Stari trg št. 28, Ljubljana, nasproti Zalaznika.

Zadnja moda
BLUZE zgornja
KRILA spodnja

svilene in čipkaste od 10 K do 50 K;
volnene in batistne od 5 K do 30 K;
dilenaste in druge od 3 K do 20 K.

volnena vrhnja od 6 K do 40 K
svilnata spodnja od 20 K do 36 K
iz drugega blaga od 2 K do 20 K

Nočne halje in fine kostume
od 10 K do 40 K.

otročje oblekice in krstne oprave
od 2 K do 20 K. od 3 K do 16 K.

Perilo, predpasnike, moderce, otročje klobučke, kapice
in vsako drugo modno in drobno blago iz solidnih tovarov
po najnižji ceni.

Naročnikom pošljem tudi na izbiro.

Klobuke slannike
cilindri in čepice
v najnovejših fasonah in v veliki izbiri
priporoča
IVAN SOKLIČ.
Pod Trančo št. 2. Postaja električne železnice.

Naznanilo.

Prva kranjska tovarna sodavice in mineralnih vod.

registr. zadruga z o. p. v Ljubljani

tem potom p. n. občinstvu kakor sploh vsem odjemalcem vljudno naznanja, da se je podjetje preselilo v lastne prostore

Slomškova ulica šte. 27 naprej gostilna „Kranjski biser“.

Priporočilo.

Nadželstvo zgoraj imenovane zadruge se vljudno priporoča vsem članom kakor nečlanom, da tudi za naprej ostanejo zvesti odjemalci sodavice, raznih brezalkoholnih izdelkov, sadnih sokov, ogl. kisline itd. kakor dosedaj.

Zadruga hoče tudi nadalje nuditi svojim odjemalcem le to, kar je najboljšje in najpopolnejše v tej stroki ter po primerno nizki ceni.

Cenjeni tukajšnji naročniki se lahko kakor dosedaj poslužujejo pri naročitih telefona šte. 174.

V Ljubljanski okolici ustanovila je zadruga 2 zalogi in sicer pri A. Mežanu na Igu in Ivanu Kancu, vulgo Gorjancu, Pod smreko pri Brezovici.

V teh dveh zalogah dobijo vsi cenj. odjemalci zadrugne izdelke po isti ceni, kakor pri zadrugi sami.

Z zadrugnim pozdravom se priporoča

načelstvo.

1726

V zadrugnem delu in slogi je moč!

Prvi slovenski pogrebni zavod v Ljubljani, Prešernova ul. 44.

Prireja pogrebe od najpreprostejše do najelegantnejše vrste v odprtih kakor tudi s kristalom zaprtih vozovih.

Ima bogato zalogo vseh potrebščin za mrliča, kakor: kovinaste in lepo okrašene le-
sene krste, čevlje, vence, umetne cvetlice, kovine, porcelana in perl. Najnižje cene.

Za slučaj potrebe se vljudno priporočajo

Turk in brata Rojina.

Vzerci na razpolago.

Novosti manufakturnega blaga 1910.

Vzorca pošiljava franco.

LENASI & GERKMAN

Ljubljana, Stritarjeva ulica št. 4.

Sukno, kangaro, damsko blago, delni batist, zefir, kreton, platno, šifon, grad, garniture, preproge, zavese, odeje, pletil, šerpe, rute itd. v veliki izbiri.

524

Lastnino in tisk „Novine“ tiskarstva.